

LICEUL TEORETIC „EMIL RACOVIȚĂ” TECHIRGHIOI
STR. NICOLAE BĂLCESCU NR.14
TEL./FAX 0241/735764
e-mail: secretariat@liceultechirghiol.ro
www.liceultechirghiol.ro

GENERAȚIA XXI

REVISTA LICEULUI TEORETIC
„EMIL RACOVIȚĂ”
TECHIRGHIOI

ANUL IX, NR. 9
2018 – 2019

ISSN 2286 – 4806

GENERAȚIA XXI

ISSN-L 2286 – 4806

Colectivul redacției:

Coordonator:

Prof. Laura CEHAN

Echipa de redacție:

Prof. psiholog Alexandra MATEI

Prof. înv. pr. Georgiana Victoria STAMATE

Prof. înv. primar Gianina-Elena LUPESCU

Prof. înv. primar Elena Mariana SIMULA

Prof. înv. primar Viorica NICULESCU

Prof. înv. primar Luminița ANTON

Prof. înv. primar Maria LUPESCU

Prof. Mihaela AIRINEI

Prof. Mirela PISALTU

Prof. Eugenia BANZEA

Prof. Ioana CIOBANU

Prof. Ingrid Adelaida VĂLEANU

Prof. Gabriela VASILESCU

Elevi:

Mircea Ștefănel MANEA, cls. a X-a A

CUPRINS

Stima de sine	Pag 3
Pe urmele Expediției “Belgica”	Pag 17
Interdisciplinaritatea- liantul disciplinelor școlare	Pag 19
Sintalitatea clasei de elevi ca grup social	Pag 22
Subversivitatea în diagonalele lexicoanelor	Pag 27
Discursul profesorului în clasă	Pag 33
Vedem corect cum mâncăm...!	Pag 37
Nămolul din Techirghiol- aurul negru al tinereții veșnice	Pag 41
Consolidarea competențelor practice ale elevilor în consens cu cerințele agenților economici în învățământul preuniversitar de alimentație publică	Pag 44
Antreprenoriat social - cum să dezvolți o afacere care să te ajute	Pag 48
Tradiții culinare dobrogene	Pag 50
Stimularea creativității elevilor	Pag 53
Ziua mondială a apei	Pag 57
101 Pro Basarabia	Pag 59
100 de ani de la Unire	Pag 61
Colaborare peste timp	Pag 63
DOBROGEA, În anul celebrării îndeplinirii visului de veacuri al românilor	Pag 65
Dobrogea – un colț de rai	Pag 67
Cultivarea interesului elevilor clasei a II a B pentru lectură	Pag 69
De la lume luate, înapoi la lume date!! Curiozități ilustrate, informații adunate, anotimpuri celebrate!	Pag 70
Flori pentru mama	Pag 72
Proiect educațional cultural-artistic “DOR DE COPILĂRIE”	Pag 77

Psihologie

Stima de sine

Prof. psiholog Alexandra MATEI
Liceul Teoretic „Emil Racoviță”, din Techirghiol

Adolescența este o perioadă extraordinar de frumoasă și totuși una plină de provocări. Adolescentul începe să devină conștient de propria persoană, de propriul corp, trebuie să-și accepte un nou mod de a gândi, sentimente și dorințe inedite. În tot acest proces de transformări biologice, psihologice și sociologice adolescentul/adolescenta își formează imaginea de sine, adică modul în care se reprezintă pe sine.

Imaginea de sine se conturează în parte din propria noastră experiență, dar rezultă și din modul în care ceilalți oameni se comportă față de noi. Procesul constituirii imaginii de sine parcurge mai multe etape, de la reprezentarea proprie despre noi înșine, continuând cu imaginea pe care ceilalți și-o formează despre noi, apoi reflectând asupra imaginii de sine, din perspectiva corespondenței sau necorespondenței între aceasta și judecata celuilalt.

Stima de sine este rezultatul estimării propriei valori manifestată ca satisfacție sau insatisfacție pe care omul o asociază imaginii de sine, conștient sau nu.

Stima de sine reprezintă modul în care fiecare se vede pe sine și, mai ales, felul în care simte și apreciază acest lucru. Modelul stimei de sine este însușit foarte devreme, în copilărie, atât prin ceea ce face un copil, dar mai ales prin felul în care răspund cei din jurul lui, în special părinții, la ceea ce face acesta.

Stima de sine se construiește pe **încrederea în forțele proprii**, adică pe capacitatea noastră de a face unele lucruri.

Un copil cu stima de sine crescută se simte bine în grup și se bucură de interacțiunea cu ceilalți. El își cunoaște atât punctele tari, cât și pe cele slabe și le acceptă. În fața unui lucru neașteptat, el va răspunde: “nu știu asta”, “nu înțeleg acest lucru”, dar va accepta provocarea.

Un copil cu stima scăzută evită, în general, să încerce lucruri noi, renunță ușor și are o toleranță scăzută la frustrare. În fața unei provocări, el va spune: “nu sunt în stare să fac asta”, “nu pot”. Gândește despre sine în termeni de genul: “nu voi putea niciodată să fac asta”, “sunt un prost” sau “oricum nimănui nu-i pasă de mine”.

La adolescenți nivelul stimei de sine rezultă din două judecăți de evaluare, egale ca importanță. Prima judecată este aprecierea propriei valori, iar cea de-a doua este estimarea calității

susținerii sociale oferite de anturaj. Aprecierea propriei valori vizează cu precădere ceea ce este considerat important, definitiv pentru cel în cauză. Pentru aceste direcții adolescentul ia în calcul distanța dintre ceea ce i-ar plăcea sau consideră că ar trebui să fie performanța sa și cum este aceasta, în mod real, în acel moment. Dacă distanța e mare, apare sentimentul imposibilității, neputinței, din cauza căreia stima de sine suferă. În cazul unei distanțe mici, stima de sine e alimentată, crește.

Susținerea anturajului este foarte importantă la vârsta copilăriei și adolescenței (L. Iacob, S. Boncu, D. Sălăstru, O. Lungu, 2000). O cercetare descrisă în manualul de psihologie susține că: adolescenții „care percep că sunt iubiți și acceptați așa cum sunt au o mai mare stimă de sine decât cei care, obiectiv sau subiectiv, acuză lipsa acestui suport. La fel ca cei din urmă sunt și cei care simt că pentru a fi apreciați sunt condiționați de familie sau de grup. Condiționarea în cazul familiei se referă la performanțe școlare, activități extrașcolare, relații sociale selective, iar în cazul grupului se referă la uniformizare sau fapte anti-sociale.” (L. Iacob, Ș. Boncu, D. Sălăstru, O. Lungu – Psihologie, manual pentru clasa a X-a, București: Editura Polirom, 2000, p. 104)

Componentele stimei de sine

Stima de sine are trei componente între care există legături de interdependență, cărora C. André și F. Lelord le prezintă originile, beneficiile și consecințele absenței. Aceste trei componente sunt: iubirea de sine, concepte sau concepția despre sine și încrederea în sine.

1. Iubirea de sine

Iubirea de sine este elementul cel mai important. Aceasta nu suportă condiții. Individul se iubește în ciuda defectelor și limitelor, eșecurilor sau înfrângerilor. Această iubire de sine „necondiționată” nu depinde de performanțele personale (C. André, F. Lelord, 1999). Iubirea de sine facilitează incontestabil o concepție despre sine pozitivă și înseamnă a respecta propria persoană indiferent de ce se întâmplă în jur, de a asculta nevoile și aspirațiile proprii. Aceasta își are originea în calitatea și coerența „hranei afective” primite de copil. Ca beneficii putem menționa stabilitatea emoțională, adică relații deschise cu ceilalți și rezistența la critici sau respingeri. În cazul în care această componentă lipsește la individ, consecințele sunt apariția îndoielilor asupra capacității de a fi apreciat de ceilalți, convingerea că individul nu este la înălțime și nu în ultimul rând o imagine de sine mediocră, chiar în cazul reușitei materiale (L. Fărcaș et. Al., 2004).

2. Concepția despre sine

Concepția pozitivă despre sine presupune a crede în capacitățile proprii, a evalua, fondat sau nu, calitățile și defectele personale. Aceasta influențează favorabil încrederea în sine și este un fenomen în care subiectivitatea are un rol esențial. Originile le are în expectații, proiecte și proiecții ale părinților asupra copilului. Beneficiile pe care acesta le exercită este ambiția și proiecte de viitor, rezistența la obstacole și la „contrarietate”. Consecințele în cazul absenței conceptelor despre sine este lipsa de curaj în alegerile existențiale, conformismul, dependența de părerile altora și slaba perseverență în alegerile personale. O concepție despre sine pozitivă permite individului să se bucure de șansele apărute în ciuda adversităților. Dacă aceasta este deficitară sau limitată, îl va costa mult timp pe subiect până să-și găsească „calea”. De asemenea, concepția limitată despre sine poate conduce subiectul la dependență față de celălalt, primul fiind capabil să stabilească relații satisfăcătoare cu ceilalți, dar limitându-se la rolul de succesor, adică nu calcă decât pe drumuri deja explorate de alții. Tot acestuia îi este greu să construiască și să ducă la bun sfârșit proiectele personale (C. André, F. Lelord, 1999).

3. Încrederea în sine

Acest concept se aplică în special la actele noastre. Contrar primelor două, aceasta nu este prea dificil de identificat. Poate părea mai puțin importantă decât iubirea de sine și concepția despre sine, a căror consecință pare a fi, ceea ce este, în parte, adevărat. Aceasta provine în principal din tipul de educație primit de subiect în familie sau la școală și se transmite prin exemplu și conversație (C. André, F. Lelord, 1999). Încrederea în sine înseamnă a acționa fără teamă excesivă de eșec și de judecata anturajului. Originile acesteia sunt învățarea regulilor de acțiune cum sunt îndrăzneala, perseverența, acceptarea eșecurilor. Beneficiile încrederii în sine sunt acțiunile cotidiene facile și rapide și rezistența la eșecuri. În cazul absenței acesteia, se pot observa la individ inhibiții, ezitări, abandonuri și lipsa perseverenței (L. Fărcaș et. Al., 2004).

Pentru a-și forma o stimă de sine pozitivă copilul are nevoie ca adulții din anturajul său să instaureze un echilibru între susținere și reguli. Modul în care adultul îl susține pe copil are asupra stimei de sine consecințe diferite. De aici rezultă numeroase tipologii ale copilului:

- Copilul „răsfățat” care integrează faptul că are valoare, părinții îl iubesc dincolo de orice dar nu este pregătit să obțină dragostea altor persoane, acesta fiind rezultatul susținerii necondiționate, adică orice ar face, copilul primește susținere.

- Copilul „dresat” este cel care știe că susținerea primită depinde de actele sale, ceea ce este liniștitor dar mai puțin securizant. Acesta este efect al susținerii condiționate.

- Copilul „deschis” se formează când acționează cele două tipuri de susținere, cea condiționată și cea necondiționată, necesare stimei de sine.

•Copilul „abandonat” ce se formează în absența celor două tipuri de susținere și care determină o lezare majoră a stimei de sine.

Stima de sine a copilului poate fi hrănită pe de o parte de susținerea necondiționată, mai exact prin iubire. Aceasta hrănește direct stima de sine, dar nu îl învață pe copil să primească stima celorlalți. Cu cât copilul va fi mai iubit, cu atât stima de sine va fi mai înaltă. Pe de altă parte, susținerea condiționată sau educația, se caracterizează prin dependența comportamentului adultului de cel al copilului, prin criticarea constructivă a comportamentelor neadecvate ale copilului. Această susținere hrănește mai puțin stima de sine, dar îl învață pe copil să fie stimat de ceilalți, influențează stabilitatea stimei de sine. (Luca M. R., Clinciu A. I., Pavalache-Ilie M., Lupu D., Fărcaș L. E. - Consilierea în școală, o abordare psihopedagogică, Sibiu: Ed. Psihomedica, 2004, p. 48-49.)

Imaginea de sine se referă la reprezentarea și evaluarea pe care individual și le face despre el însuși, în diferite etape ale dezvoltării sale și în diferite situații de viață. Imaginea de sine depinde și de felul în care subiectul este privit și apreciat de către cei din jur. Maria Halmaghi susține că imaginea de sine este o construcție personală, o imagine despre ceea ce considerăm că ne este caracteristic, ne definește. Aceasta se referă la modul subiectiv de reprezentare și de evaluare pe care individul le realizează asupra lui însuși, în diferite etape ale dezvoltării sale și în diferite situații de viață. Pe baza informațiilor culese în urma numeroaselor interacțiuni sociale se realizează atât percepția proprie cât și părerea celorlalți. Percepția proprie poate sau nu să corespundă cu imaginea pe care și-au făcut-o cei din jur. Imaginea de sine se află în strânsă legătură cu geneza conștiinței de sine (Doron, Parot, 1999)

Imaginea de sine este o construcție socială. Cu toții ne formăm prin apartenența la un grup social, prin compararea cu alții, fiind influențați de o situație socială sau de unele personalități din mediul social (Iacob, Lungu, et. Al. 2000).

Imaginea de sine, la fel ca și cunoașterea de sine, este un proces complex care implică mai multe dimensiuni. Aceasta nu este o structură omogenă, iar în cadrul ei facem distincția între: Eul real, Eul viitor și Eul ideal (A. Băban, p.66)

Eul real, numit și Eu actual, este rezultatul experiențelor noastre, a cadrului social și cultural în care trăiește individul. Acesta cuprinde la rândul lui Eul: fizic, cognitiv, emoțional, social și spiritual. Eul viitor reprezintă aspirațiile viitoare ale subiectului, aspirații realiste, care pot fi atinse datorită resurselor de care acesta dispune. Eul ideal este ceea ce ar dori să ajungă subiectul, dar este conștient că nu are resursele necesare pentru a ajunge acolo. Eul ideal nu poate fi niciodată atins. Dacă individul se cantonează în decalajul dintre eul real și cel ideal, atunci el va trăi o permanentă stare de nemulțumire de sine, frustrare și chiar depresie. Dominarea Eului ideal este un fenomen

destul de frecvent la adolescenți. Datorită influenței mass-mediei ei ajung să-și dorească să semene cu anumite vedete, ajungând într-un final să fie dezamăgiți de propria viață.

Tocmai de aceea este important ca adolescenții să învețe să facă diferența dintre Eul ideal și cel viitor, cel din urmă fiind realizabil. Eul ideal are un rol pozitiv dacă jalonează traiectoria Eului viitor și nu se interpune ca finalitate dorită (A.Băban, 2001).

În concluzie, să nu uităm că o stimă de sine sănătoasă acționează ca o armură în fața provocărilor vieții. Ea se construiește în copilărie, dar își pune amprenta asupra modului în care vom reacționa ca adulți. O persoană cu o bună stimă de sine este mai rezistentă la presiuni, mai greu de manipulat, mai optimistă și dornică să experimenteze ceea ce îi oferă mediul. În opoziție, o persoană cu stimă de sine scăzută se va simți nesigură în fața provocărilor, reacționând cu anxietate, retragere și frustrare.

Un instrument util, care poate fi folosit la orele de dirigenție, în lucrul cu adolescenții este *Scala Toulouse a stimei de sine (E.T.E.S)*. Scala a fost elaborată în 1991 de N. Oubrayrie, C. Safont și M. De Leonardis și publicată în 1994 în Revista de psihologie aplicată. În alcătuirea ei, autorii s-au inspirat din scalele uni si multidimensionale deja existente. Ea a fost concepută astfel încât să permită reflectarea percepției - mai mult sau mai puțin pozitivă - pe care subiectul o are în raport cu sine, poate identifica anumite rezonanțe afective ce însoțește autoevaluarea identității sub aspect multiplu: *sinele emoțional - S.E, sinele social - S.S, sinele fizic - S.F, sinele școlar - S.Sc., sinele prospectiv - S.P*. Cei 60 de itemi ai scalei -afirmații cu răspuns forțat dihotomic-, elaborați într-o manieră empirică și repartizați în mod egal la nivelul celor 5 subscale, reflectă conținutul dimensiunilor considerate după cum urmează:

a. *Sinele emoțional* exprimă reprezentarea controlului emoțiilor și al stăpânirii impulsivității. Controlul afectelor permite o mai bună organizare a activității, facilitează planificarea și elaborarea realistă scopurilor și strategiilor prin care acestea pot fi atinse. Exemplu de itemi: “*Sunt adesea anxios*”.

b. *Sinele social* capacitatea de comunicare și de adaptare în colectiv, aceasta condensează reprezentarea interacțiunilor cu ceilalți (părinți, colegi, prieteni) și a sentimentului de recunoaștere socială. Exemplu: “*Îmi place să mă fac remarcat și să fiu recunoscut în cadrul unui grup*”.

c. *Sinele fizic* reprezentarea autoaprecierea pe care o are subiectul față de aparența sa fizică (aspect corporal, abilități fizice, sănătate). Se știe că, la 13-14 ani, există un interes sporit față de înfățișarea proprie (the look), cu impact deosebit în construirea identității de sine. Exemplu : “*Mă simt prea gras/slab*”.

d. *Sinele școlar* reflectă percepția pe care subiectul o are asupra propriilor lui competențe, obiectivabile în comportamentele și performanțele sale școlare. Exemplu de itemi: “*Mă descurajez cu ușurință când obțin rezultate slabe la școală*”.

e. *Sinele prospectiv* vizează reprezentările subiectului asupra sinelui așa cum va fi acesta în viitor; în construirea acestei subclase autorii au plecat de la ipoteza conform căreia la puber și adolescent planul de viitor privește inserția în lumea adultă și participarea la activitățile proprii vârstei adulte . De aceea autorii au propus itemi care să corespundă rolurilor jucate de adult. Exemplu: “*Aș vrea să-mi asum responsabilități cât mai târziu posibil*”.

După totalizarea punctajului pentru fiecare *sine*, se va calcula valoarea globală a stimei de sine și se va verifica corespondența valorii globale obținute, conform unei grile de interpretare a scorurilor.

Notă: Pentru calcularea cotelor s-a acordat câte un punct răspunsurilor afirmative și negative la întrebările înscrise în tabel.

Chestionar: Stima de sine

CONSEMN:Răspundeți cu spontaneitate și sinceritate la toate întrebările chestionarului. Citiți-le cu atenție și bifați răspunsul DA, când afirmația corespunde conduitei dvs. obișnuite, respectiv răspunsul NU, când aceasta nu vi se potrivește. Răspundeți cât mai repede posibil. Majoritatea celor care au folosit acest instrument de autoanaliză au reușit să răspundă în maxim 15 minute. La sfârșitul chestionarului verificați dacă ați răspuns la toți cei 60 de itemi.

Răspunsurile se dau pe foaia prezentată!

NR. CRT.	ITEMI	DA	NU
1.	Mă înfurii cu ușurință		
2.	În general, părinții mă înțeleg atunci când discut cu ei.		
3.	Mă descurajez cu ușurință la școală.		
4.	Înfățișarea mea este apreciată ca plăcută, atrăgătoare.		
5.	A deveni tu însuși înseamnă a-ți îndeplini dorințele		
6.	Mă simt bine în propria-mi piele.		
7.	Ceilalți nu-mi fac confidențe.		
8.	Nu voi fi mulțumit de mine decât dacă voi realiza lucruri mari în viață.		
9.	Mă simt neîndemânatec, inabil, nu știu ce să fac cu mâinile.		
10.	Profesorii sunt mulțumiți de mine.		

11.	Mă simt tensionat și agitat.		
12.	Sunt fidel prietenilor mei.		
13.	Nu știu să-mi organizez activitatea.		
14.	Sunt încântat de corpul meu (de aspectul meu fizic).		
15.	Singurul lucru care contează în viață este să câștigi mulți bani.		
16.	Mă simt rareori intimidat.		
17.	Nu-mi fac niciodată proiecte de viitor.		
18.	Sunt adesea anxios.		
19.	Corpul meu este bine proporționat.		
20.	Am rezultate slabe la școală pentru că nu învăț suficient.		
21.	În general, am încredere în mine.		
22.	Țin cont de complimentele și criticile pe care mi le fac ceilalți.		
23.	Mă simt mai bine atunci când folosesc stimulente: cafea, tutun, alcool		
24.	Asimilez cu ușurință cunoștințele predate la ore.		
25.	Mi-ar plăcea să devin o persoană importantă și apreciată.		
26.	Îmi place să răspund la lecții.		
27.	Cred că sunt prea gras (slab)		
28.	Îmi plac activitățile în grup.		
29.	Rezultatele școlare slabe mă descurajează repede.		
30.	Acord importanță felului în care mă îmbrac și în general ținutei mele.		
31.	În general, am încredere în mine.		
32.	Cred că este plictisitoare compania mea.		
33.	Capacitățile fizice îmi permit să mă adaptez cu ușurință la orice sport.		
34.	Aș vrea să-mi asum responsabilități cât mai târziu cu putință.		
35.	Cel mai adesea reflectez înainte de a reacționa.		
36.	Mă cert adesea cu ceilalți.		
37.	Consider că fiecare om trebuie să fie util societății.		
38.	La ore nu îndrăznesc să cer lămuriri atunci când nu înțeleg explicațiile.		
39.	Aș dori să particip la acțiuni de solidaritate.		

40.	Trec cu ușurință de la râs la lacrimi.		
41.	Mă simt nestingherit atunci când sunt privit în timp ce dansez sau fac sport.		
42.	Rețin bine când învăț.		
43.	Nu mai cred în nimic.		
44.	Sunt o persoană optimistă.		
45.	Nu mă simt bine decât atunci când sunt singur.		
46.	Am încredere în viitor.		
47.	Deseori mă îngrijorează starea sănătății mele.		
48.	La școală colegii îmi caută compania.		
49.	Am impresia că, în ceea ce fac, reușesc mai puțin decât ceilalți.		
50.	Când sunt într-un grup, îmi place să mă fac remarcat și apreciat.		
51.	Nu fac nici un efort pentru a învăț a mai bine.		
52.	Nu mă consider frumos și nici suficient de atrăgător.		
53.	Am influență asupra celorlalți.		
54.	Îmi pierd cu ușurință calmul când mi se fac reproșuri.		
55.	Scopul meu principal este de a avea o meserie care să-mi placă.		
56.	Când sunt într-un grup nu-mi place să iau inițiativa.		
57.	Sunt mulțumit de dezvoltarea mea fizică.		
58.	Când mă aflu într-un grup încerc un sentiment de izolare.		
59.	Unul din obiectivele mele de viitor este de a-mi întemeia o familie.		
60.	Sunt mândru de rezultatele mele școlare.		

Răspunsuri :

	Da	Nu	Cota parțială:
Sinele fizic	4, 14, 19, 30, 33, 57	9, 23, 27, 41, 47, 52	
Sinele emoțional	6, 16, 21, 31, 35, 44	1, 11, 18, 40, 49, 54	
Sinele școlar	10, 24, 26, 42, 48, 60	3, 13, 20, 29, 38, 51	

Sinele social	2, 12, 22, 28, 50, 53	7, 32, 36, 45, 56, 58	
Sine prospectiv	8, 37, 39, 46, 55, 59	5, 15, 17, 25, 34, 43	
Stima de sine / valoare globală:			

FIȘĂ DE INTERPRETARE A SCORURILOR

Componentele stimei de sine	Stima de sine- valori parțiale		
	Subestimare	Apreciere obiectivă	Supraestimare
Sinele fizic	0 - 6 puncte	7 - 11 puncte	peste 11 puncte
Sinele emoțional	0 - 5 puncte	6 - 10 puncte	peste 10 puncte
Sinele școlar	0 - 4 puncte	5 - 9 puncte	peste 9 puncte
Sinele social	0 - 7 puncte	8 - 11 puncte	peste 11 puncte
Sine prospectiv	0 - 6 puncte	7 - 10 puncte	peste 10 puncte
Stima de sine- valoare globală	0- 21 puncte	22 - 48 puncte	peste 48 puncte

Pe această temă, ca și activitate la orele de consiliere cu elevii, se poate folosi următoarea fișă, pe baza căreia elevii vor alcătui o poezie despre propria persoană, completând spațiile libere. De asemenea, activitate de consiliere poate continua cu crearea unui poster despre propria persoană, utilizând un citat reprezentativ pentru propria persoană dar și imagini decupate din reviste sau desenate de ei înșiși, care spun ceva despre felul în care ei sunt.

Eu sunt

Eu sunt .....
(două lucruri adevărate despre tine)

Aș dori să știu .....
(ceva care te interesează)

Aud.....
(un sunet imaginar)

Văd.....
(ceva imaginar)

Vreau.....
(ceva ce-mi doresc mult)

Eu sunt.....
(repetarea primului vers)

Mă prefac.....
(ceea ce fac sau spun, prefăcându-mă că este adevărat)

Simt.....
(ceva ce simt chiar acum)

Ating.....
(ceva ce-ți imaginezi că atingi)

Mă îngrijorează.....
(ceva ce te neliniștește cu adevărat)

Plâng căci.....
(ceva ce te întristează foarte tare)

Eu sunt.....
(repetarea primului vers)

Știu.....
(un lucru care știi că este adevărat)

Spun.....
(ceva în care crezi cu tărie)

Visez.....
(ceva la care visezi de multe ori)

Mă străduiesc.....
(ceva pentru care lupți cu adevărat)

Sper că.....
(ceva ce speri cu adevărat)

Eu sunt .....
(repetarea primului vers)

Bibliografie

- Băban Adriana, Consiliere Educațională. Ghid metodologic pentru orele de dirigenție și consiliere, Cluj- Napoca, 2001;
- I. Dumitrescu – Activitatea educativă a dirigintelui , Craiova, 1975.
- Lemeni, G., Tărău, A - Consiliere și Orientare, ghid de educație pentru carieră, Activități pentru clasele IX-XII/SAM, ed. ASCR, Cluj Napoca, 2004;
- Lemeni,G., Miclea,M.- Consiliere si orientare- ghid de educatie pentru cariera,ed. ASCR, Cluj-Napoca, 2004.
- P. Popescu Neveanu – Psihologie, EDP- București, 1995.
- R. M. Niculescu – Pedagogie generală, Scorpion- București, 1996
- V. Ghica – Ghid de consiliere și orientare școlară, Polirom, 1998.
- V. Ghica – Un posibil manual de dirigenție, Porto-Franco – Galați, 1998.

Știință***Pe urmele Expediției “Belgica”***

Prof.înv.primar Gianina-Elena LUPESCU
Liceul Teoretic *Emil Racoviță*, din Techirghiol

„Ștrumfii isteți”, ai clasei pregătitoare A, au sărbătorit Ziua Școlii, pe 22 noiembrie 2018, mergând pe urmele exploratorului roman, Emil Racoviță, în marea călătorie spre Antarctica.

Expediția Antarctică Belgiană din anii 1897-1899, supranumită “Belgica”, după numele navei, a fost prima expediție din istorie care a iernat în regiunea Antarctica. Alături de conducătorul expediției, Adrien de Gerlache, echipajul număra încă optsprezece persoane, între care se afla și cercetătorul român Emil Racoviță, care ocupa postul de biolog și speolog.

Emil Racoviță a fost primul cercetător care a adunat mostre de plante și animale de la sud de Cercul Polar Antarctic. A studiat cu atenție imensele mamifere acvatice, el fiind primul biolog care a descris *balena cu cioc*. Pinguinii au ocupat un loc aparte în studiile cercetătorului român, despre care nota cu umor : „ ...de îndată ce un pinguin pășea pe teritoriul vecinului, proprietarul, protesta cu vehemență și din vorbă în vorbă, ajungeau să se sfădească de-a binelea.”

“Oraș de pinguini papuani (*Pygoscelis papua*) întemeiat pe o platformă”
(fotografie realizată de Emil Racoviță)

Ștrmfii isteți au decupat continentul de gheață, au colorat nava “Belgica” și piguinii, realizând cele mai frumoase colaje ale expediției.

Interdisciplinaritatea- liantul disciplinelor școlare

Prof.înv. primar Elena Mariana SIMULA
Liceul Teoretic „Emil Racoviță”, din Techirghiol

”Pluridisciplinaritatea și interdisciplinaritatea se asimilează uneori greșit. Dar ele reprezintă două nivele metodologice care nu sunt reductibile unul la altul.”

Jean –Paul Resweber (1981)

Promovarea interdisciplinarității/transdisciplinarității în învățământul românesc actual este o necesitate impusă de schimbările și acumulările cognitive din multiplele domenii ale cunoașterii, precum și de complexitatea și diversitatea problemelor cu care se confruntă omenirea.

Astăzi, mai mult ca oricând, adolescentul trebuie să și asume roluri și responsabilități, să ia decizii pentru cei din jur, să răspundă rapid și bine la diversele provocări ale vieții; succesul și performanța apar doar dacă deține cunoștințe integrate, dacă privește realitatea ca o imagine unitară și dacă gândește flexibil și creator.

Pornind de la aceste realități în învățământul românesc s a declanșat o reformă a conținuturilor, o reformă la nivel curricular; așa a apărut abordarea conținutului învățării din perspectiva interdisciplinară și transdisciplinară.

Succesul școlar este dat de capacitatea elevului de a “performa” în cadrul diverselor structuri și contexte disciplinare, pe când succesul în viața personală, profesională și socială este dat tocmai de capacitatea de a ieși din tiparul unei discipline, de capacitatea de a realiza conexiuni și transferuri rapide care să conducă la rezolvarea adecvată a problemelor concrete cu care se confruntă.

Curriculum-ul integrat presupune crearea de conexiuni semnificative între teme sau competențe care sunt de regulă formate separat, în interiorul diferitelor discipline. Aceste teme sau competențe au o puternică legătură cu viața cotidiană a elevilor și își propun, direct sau indirect, să contribuie la formarea unor valori și atitudini.

La nivel curricular, integrarea înseamnă stabilirea de relații clare între cunoștințele, capacitățile, competențele, atitudinile și valorile care aparțin unor discipline școlare distinct. Abordarea interdisciplinară pornește de la ideea că nicio disciplină de învățământ nu constituie un domeniu închis, ci se pot stabili legături între discipline. Integrarea conținuturilor vizează stabilirea de relații strânse, convergențe între elemente, precum: concepte, abilități, valori aparținând disciplinelor școlare distincte.

"Interdisciplinaritatea este o formă a cooperării între discipline diferite cu privire la o problematică a cărei complexitate nu poate fi surprinsă decât printr-o convergență și o combinare prudentă a mai multor puncte de vedere." (C. Cucuș, 1998)

Interdisciplinaritatea „implică un anumit grad de integrare între diferitele domenii ale cunoașterii și diferite abordări, ca și utilizarea unui limbaj comun permițând schimburi de ordin conceptual și metodologic”.(G. Văideanu, 1988)

Interdisciplinaritatea este o formă de cooperare între discipline științifice diferite, care se realizează în principal respectând logica științelor respective, adaptate particularităților legii didactice și-l ajută pe elev în formarea unei imagini unitare a realității, dezvoltându-i o gândire integratoare.

În interdisciplinaritatea la nivelul activităților de predare-învățare sunt căutate teme comune pentru diferite obiecte de studiu, care pot duce la realizarea obiectivelor de învățare de ordin înalt, cum ar fi luarea de decizii, rezolvarea de probleme, însușirea metodelor și tehnicilor de învățare eficientă etc. Aceste competențe cu caracter generic pot fi transferate cu ușurință dintr-un context disciplinar în altul, dar, mai ales, pot fi transferate efectiv în contexte de viață cotidiană, în afara clasei.

Interdisciplinaritatea presupune o intersectare a metodologiei diferitelor arii curriculare. În abordarea interdisciplinară se topesc granițele stricte dintre discipline. Munca interdisciplinară solicită instruire integrată și caută căile de a rezolva problemele prin amestecul mai multor discipline și se finalizează mai ales sub formă de proiecte. În acest tip de activități se pune accent nu atât pe conținut, cât pe dezvoltarea unor competențe.

Legătura dintre discipline se poate realiza la nivelul conținuturilor, obiectivelor, competențelor dar se creează și un mediu propice pentru ca fiecare elev să se exprime liber, să-și dea frâu liber sentimentelor, să lucreze în echipă, individual.

Exemple de activități care demonstrează intersectarea ariilor curriculare:

-jocurile didactice: "GHICI DESPRE CE ESTE VORBA", "CINE E", "CĂLĂTORUL ISCUSIT", "ȘTII CU CE", se poate solicita alcătuirea de propoziții după ilustrații astfel îmbogățindu-se cunoștințele copiilor despre mijloacele de locomoție. Copiii au fost solicitați să denumească și să recunoască mijloacele de locomoție precizând și locul pe unde circulă. Materialul didactic folosit poate fi un disc, având pe marginea lui lipite imagini. Copilul atins cu o baghetă este întrebat "GHICI DESPRE CE ESTE VORBA" copilul denumind mijlocul de locomoție reprezentat în imaginea de pe disc, precizând și locul pe unde circulă. De exemplu: "Aceasta este o mașină. Mașina circulă pe șosea". Se poate complica jocul întrebând copiii amănunte referitoare la însușirile acestora (cine conduce? ce

transportă?). Se procedează la fel cu toate imaginile, iar pentru ca jocul să fie mai atractiv se imită și zgomotul produs de aceste mijloace de locomoție.

-jocurile didactice: "RĂSPUNDE CORECT ȘI PUIȘORUL VA FI FERICIT", "AJUTĂ PISICUȚA","CĂSUȚA CU SURPRIZE"□, se verifică și se consolidează formularea de propoziții, despărțirea în silabe a cuvintelor, recunoașterea sunetelor inițiale și finale. În cadrul acestui joc, copii sunt împărțiți în două echipe. Fiecare echipă are câte un coș, iar la fiecare răspuns corect au primește câte-un ou dat de conducătorul jocului "puișorul". Copiii sunt solicitați să recunoască poezia reprezentată de imagini pe planșă. Cu ajutorul planșelor se recunosc și denumesc păsările de curte care se regăsesc în poeziile învățate, se în silabe despart în silabe cuvinte și se identifică sunetul inițial și final al cuvântului dat.

Așadar, perspectiva interdisciplinară creează la elevi abilitatea de a aplica și transfera cunoștințe spre a rezolva probleme în mod creativ. Prin realizarea de conexiuni la mai multe niveluri, elevii trec de la acumularea de informații la participarea efectivă, la realizarea unor produse. În procesul de învățământ se regăsesc demersuri interdisciplinare la nivelul corelațiilor minimale obligatorii, sugerate chiar de planul de învățământ sau de programele disciplinelor sau ariilor curriculare.

Un curriculum centrat pe nevoile, posibilitățile, pe ritmul, rolurile și demersurile celui care învață ar putea reprezenta cadrul integrator care va înlocui curriculumul centrat pe disciplinele de învățământ. Formarea experienței și dezvoltarea competențelor nu trebuie să fie doar obiective scrise pe hârtie.

Nouă dascălilor ne revine misiunea de a forma competențe, de a ști cum să le implementăm în activitatea zilnică de predare, învățare și evaluare, de a descoperi valorile ce se ascund în fiecare din elevii noștri. Reușita va depinde mult de calitatea actului didactic și a parteneriatului educator-educat.

Bibliografie:

1. Cucuș, Constantin – "Pedagogie"Editura Polirom, Iași, 1998
- 2.Ciolan, Lucian – "Învățarea integrată. Fundamente pentru un curriculum transdisciplinar", Editura Polirom, Iași, 2008
3. <http://www.scribub.com/profesor-scoala/Proiectarea-didactica9476915.php>
- 4.<https://educatie.inmures.ro/educatie-traditionala/interdisciplinaritatea-in-procesul-de-predare-invatare.html>

Sintalitatea clasei de elevi ca grup social

Prof. Înv. primar Georgiana Victoria STAMATE
Liceul Teoretic „*Emil Racoviță*”, din Techirghiol

Procesul complex de formare a personalității umane nu poate fi gândit decât prin prisma relațiilor sociale din cadrul familial și cel al grupului educațional, când se realizează primele relații interpersonale. În această perioadă de viață, copiii, în grupul educațional, cunosc normele, cerințele societății actuale, prin intermediul cărora își formează și dezvoltă o conduită morală, în raport cu cerințele sociale actuale.

„Educația este pregătirea pentru viitor. Dacă nu înțelegem viitorul pentru care suntem pregătiți, putem fi un pericol pentru cei pe care-i învățăm”, așa aprecia Alvin Toffler. Prin urmare, fiecare cadru didactic trebuie să pregătească elevii în raport cu scopurile și nevoile societății, pregătindu-se pentru a educa „oamenii viitorului”, pentru a răspunde ritmurilor alerte ale dezvoltării socio-economice.

Achiziționând structuri cognitive, comportamentale, elevii, în cadrul grupului educațional, se pregătesc pentru viață, în ritmuri diferite, specifice fiecăruia, dar și vârstei lor. Specificul grupului educațional este important și din perspectiva dezvoltării vieții psiho-sociale, a relațiilor interpersonale pe care le stimulează. Educația exercită, prin grupurile educaționale, antrenarea socio-afectivă a elevilor în experimente cognitive, psihosociale nemijlocite care duc la formarea și dezvoltarea personalității elevilor.

Fiecare cadru didactic trebuie să aibă în vedere aceste aspecte importante ale grupului educațional și trebuie să asigure permanent condițiile favorabile unei evoluții armonioase a personalității elevilor în cadrul clasei de elevi. Educarea, socializare copiilor depinde de modul în care profesorul reușește să armonizeze procesul educativ nevoilor și caracteristicilor elevilor și grupului educativ din care fac parte. Succesul oricărui demers educativ depinde de buna cunoaștere a elevului și grupului educațional implicat în procesul instructiv educativ.

Clasa de elevi, grupul educațional, este microgrupul social în care se formează principalele comportamente și atitudini moral-civice la școlarul mic. Întregul ansamblu al relațiilor interpersonale, de atracție și respingere, influențează marcant evoluția fiecărui membru al grupului, determinând izolarea acestuia sau instituirea lui într-o poziție de lider al grupului din care face parte. Liderul formal nu corespunde întotdeauna cu liderul informal pentru că planul comportamentelor de învățare diferă de planul socio-relațional, dar ambele au o deosebită importanță în evoluția grupului educațional și a fiecărui membru al acestuia. Identificarea poziției fiecărui membru al grupului educațional ajută cadrul

didactic în procesul instructiv-educativ, în vederea unei mai bune activări a elevilor și pentru stimularea dezvoltării personalității fiecăruia dintre ei în cadrul procesului educativ.

Dintre metodele centrate pe elev, cadrul didactic are posibilitatea de a folosi o mare diversitate, dar toate aceste metode au o singură finalitate, aceea de cunoaște cât mai bine grupul educațional și fiecare membru al acestuia în vederea adaptării demersurilor educative la nevoile acestora. O parte din aceste metode am folosit la nivelul clasei pe care am condus-o cu scopul de a crește nivelul coeziunii colectivului. Analiza comparativă a rezultatelor testelor sociometrice înregistrate înainte și după aplicarea acestor metode a evidențiat eficiența acestora, coroborată cu succesul folosirii activităților de lucru în echipă, alături de diversificarea activităților educative și extracurriculare, adaptate specificului grupului educațional și membrilor acestuia. În continuare vă voi supune atenției câteva din metodele utilizate cu succes în vederea creșterii coeziunii grupului socio-educational.

1. Salutul de dimineață. Această activitate face parte din programul „Întâlnirea de dimineață”, un program ușor de aplicat de fiecare cadrul didactic la începutul programului zilnic, realizându-se astfel o apropiere între profesor și elevi, dar și între elevi. Elevii vor să fie plăcuți, să fie apreciați de către semenii lor și să facă parte dintr-un grup. Cadrul didactic poate introduce o varietate de saluturi distractive, atrăgătoare, respectuoase și mobilizatoare pentru toți elevii. Toți cei prezenți în clasă sunt întâmpinați și transmit un mesaj verbal sau non-verbal, pe rând, fiecăruia. În timpul salutului, fiecare copil se adresează celorlalți cu respect, folosește un ton prietenos, astfel încât toți înțeleg că sunt importanți și îi ajută și pe alții să se simtă membrii importanți ai grupului. Printre salaturile cele mai utilizate și preferate de elevi se numără salutul în diferite limbi, interjecțiile glumețe, adjectivele descriptive, introducerile formale, utilizarea unor șabloane verbale și non-verbale, coduri, cântece și melodii.

Saluturi simple: o strângere de mână, un salut arab (Assalaamu alaikum), o bătaie din palme, salutul în ordinea alfabetică. Mesaje de apel și răspuns: elevii transmit un tip de salut cu apel și răspuns specific. Salutul poate fi ușor modificat: ”Bună dimineața, Toma!” - ”Bună dimineața, Ionela!”/ ”Bună dimineața, Corina! Mă bucur că ești aici!”/ „Bon jour!”

Introducerea complimentelor. Se introduc, alături de salut, și complimente, care facilitează procesul prin care elevii se cunosc unii pe alții.

- Pe cartele speciale se scriu numele elevilor și fiecare membru al grupului salută pe cineva, prin tragere la sorți, adresându-li-se câte un compliment privind ținuta, atitudinea etc.

- Fiecare se prezintă într-o manieră unică și distractivă, folosind cât mai multe adjective pentru a se descrie pe măsură ce salutul se transmite de-a lungul cercului: „:”Bună dimineața! Sunt deșteaptă,

Ana! Pentru elevii din clasele mici, acesta este și un exercițiu fonetic util deoarece se pot folosi adjective ce au aceeași inițială cu cea a propriului nume/ prenume.

- Se cere fiecăruia să prezinte pe cel de lângă el într-o manieră unică, adresând alături de salut și o remarcă laudativă: „Salut, Maria! Mă bucur că ești aici! Ai atâtea idei excelente pentru experimente!”

- Saluturile de introducere pot fi atât formale cât și personale. „Aceasta este Ileana, colega mea. Are 10 ani îi place să se joace cu mingea și să scrie!”

2. *Legături*. Acest tip de activitate are drept scop intercunoașterea și comunicarea la nivelul grupului ceea ce duce la sudarea acestuia, la creșterea coeziunii colectivului. Activitatea se desfășoară cel mai bine în aer liber și are rol de a îmbina relaxarea cu o activitate utilă de îmbunătățire a relațiilor în cadrul clasei.

Etapa I: Copiii stau în cerc, în picioare și vor arunca unul spre altul un ghem, ținând un capăt al sforii, după care ghemul este din nou aruncat spre alt coleg. În momentul aruncării se pronunță numele și o claitate a colegului spre care se aruncă. Fiecare copil care primește ghemul va ține bine de sfoară astfel încât sfoara să fie bine întinsă și reia aruncarea spre un alt coleg. În final, toți copii din clasă se vor ține de sfoară, aceasta formând o „pânză de păianjen” în mijlocul cercului.

Etapa II: Etapa următoare este rezervată discuțiilor, prin care se sugerează că sfoara reprezintă legăturile existente în colectiv. Dacă cineva nu s-ar ține de sfoară, pânza nu ar fi completă, prin urmare unitate colectivului depinde de fiecare membru al său. Se poate tăia sfoara, care apoi se leagă, explicând elevilor că uneori sunt prietenii care se rup, dar de fiecare dată acestea pot fi refăcute, „înnodate”, devenind mai puternice.

Discuțiile și interpretarea pot fi diferite, în funcție de specificul fiecărei clase. Bazat pe o activitate ludică, relaxantă și pe o exprimare concretă a unor lucruri destul de abstracte pentru un copil (prietenie, colegialitate, colectiv), exercițiul poate fi deosebit de util, mai ales la clasele mici.

3 *Picasso*. Acest joc didactic oferă învățătorului posibilitatea conștientizării diferențelor interindividuale, dar și acceptarea modurilor diferite de a privi lucrurile. Acest tip de exercițiu poate fi folosit ca ice-breaker, exercițiu introductiv, timpul necesar pentru desfășurarea sa fiind redus.

Etapa I: Profesorul desenează pe tablă sau pe o foaie de hârtie o figură abstractă, de exemplu dintr-o linie șerpuită închisă.

Etapa II: Fiecare copil are sarcina de a se gândi la cât mai multe lucruri pe care le vede reprezentate în desenul prezentat. Toate aceste lucruri enumerate vor fi notate pe tablă, fără a se repeta.

Etapa II: Discuțiile ulterioare exercițiului, conduse de preferință de elevi, se bazează pe accentuarea ideii de diversitate, de valorizare a diferențelor interindividuale. Discuția poate pleca de la întrebarea „ De ce credeți că ați văzut în desen atâtea lucruri deosebite și nu ați văzut toți același lucru?”

4 Care este lucrul meu? Acest exercițiu are la bază intercunoașterea și comunicarea la nivelul grupului educațional, precum și dezvoltarea unor abilități elementare de auto-prezentare.

Etapa I: Se cere elevilor să aducă la școală un obiect preferat sau la care țin (eventual un desen cu obiectul/ locul preferat), al lor personal, pe care să aibă posibilitatea să îl aducă. Obiectul nu trebuie să fie voluminos, astfel încât să poată fi adus într-o pungă de plastic, opacă, astfel încât obiectul respectiv să nu poată fi văzut.

Etapa II: Obiectele puse în pungi vor fi depozitate în afara câmpului vizual al copiilor. Cadrul didactic arată obiectele elevilor, prin tragere la sorți și solicită identificarea posesorului de către colectiv.

După identificarea posesorului, copiii care au ghicit trebuie să spună ce anume i-a determinat să indice respectiva persoană. Discuția se poate generaliza, spre legătura dintre lucruri și persoanele la care ținem și felul cum suntem.

5 Alege și povestește! La fel ca și celelalte activități prezentate, prezentul exercițiu are drept scop dezvoltarea capacității de exprimare a unor preocupări, sentimente, dorințe, în paralel cu dezvoltarea empatiei grupului.

Etapa I: Pentru început, este afișată în fața clasei o imagine sau o fotografie reprezentând un grup de copii. Imaginea poate fi distribuită fiecărui elev și se solicită privirea ei cu atenție.

Etapa II: Elevii sunt îndemnați să aleagă fiecare câte un personaj din imagine, fără a da alte sugestii despre cum să se facă alegerea. Este de așteptat ca elevii să aleagă un personaj despre care au impresia că le este într-un fel asemănător, cu care au ceva în comun.

Etapa III: Se poartă discuții pe baza eventualelor alegeri comune la nivelul grupului, avându-se în prim plan elementele comune care au stat la baza alegerilor, opiniile asemănătoare sau contrare. Se dorește sublinierea părerilor, elementelor comune la nivelul grupului și membrilor acestuia din perspectiva diversității personalităților care compun grupul. Din analiza răspunsurilor date pe parcursul realizării acestor exerciții s-a putut constata că la nivelul clasei analizate, elevii au participat cu entuziasm și cu plăcere, considerând aceste aplicații scurte, dar energice și distractive.

CONCLUZII: Pe parcursul derulării exercițiilor, elevii au dat răspunsuri spontane, clare. Dacă la început au expus opinii pline de umor, ulterior atitudinea lor a fost marcată de seriozitate și respect

față de ceilalți membri ai grupului. Diversitatea exercițiilor a permis menținerea unei participări active pe parcursul întregii activități, dar și evidențierii opiniilor tuturor celor implicați, ceea ce a dus la o mai bună cunoaștere a grupului și a individualităților din interiorul grupului. Elevii și-au destăinuit sentimentele și opiniile făcându-se cunoscuți și cunoscându-și partenerii de lucru. Acest lucru a dus la creșterea coeziunii grupului, fapt evidențiat de testele sociometrice aplicate anterior și ulterior desfășurării acestor activități.

Acest tip de activitate se bazează pe un stil democratic de lucru și, prin urmare, promovează valori democratice în interiorul comunității, grupului prin sublinierea importanței cooperării, includerii și participării. Activitatea de grup încurajează limbajul expresiv, stimulează dezvoltarea socială, academică și fizică și creează situații în care se învață din greșeli și se merge mai departe, într-un mediu caracterizat prin susținere și încurajare.

BIBLIOGRAFIE

1. BANE COLEEN, Bună dimineața! Mă bucur că ești aici!, Centrul pentru Educație și Dezvoltare Profesională, București, 2004
2. BOGORIN, VERONICA; TUDOSE, RUXANDRA, Jocul de-a viața, București, 2004
3. ZLATE MIELU, Psihologia socială a grupurilor școlare, Ed. Politică, București, 1972

SUBVERSIVITATEA în diagonalele lexicoanelor

Prof. Mihaela AIRINEI
Liceul Teoretic „Emil Racoviță”, din Techirghiol

Într-o perioadă relativ proximă evenimentelor din decembrie 1989, criticul literar Ion Simuț captează atenția prin propunerea conceptului de „literatură subversivă”¹, desemnând acea literatură scrisă sub comunism caracterizată de o *deviație de la linia oficială, deviație mascată în metafore și parabole, un fel de protest abia schițat, o dizidență pe jumătate sau pe sfert, atât cât permitea cenzura*. Articolul său dens și reformativ aduce în prim-plan problematica subversivității în actul creației. În paginile aceleiași reviste², criticul orădean recompune imaginea diacronică a fenomenului subversiv.

Ca atitudine politică integrată textului, *subversivitatea* nu este o invenție a perioadei totalitare. *Certificatul de naștere* al acesteia se pierde în negura istoriei. Dacă începuturile literaturii nu pot asuma categoric existența ei, argumentația sugerează drept legitimare a apariției, contextul în care o putere instituționalizată (fie ea religioasă, militară sau politică) a încercat să își subordoneze literatura.

***

Vom lua în discuție următorul **ansamblu de definiții** ale articolelor de dicționar „subversiune/subversivitate” și „subversiv” prezente în:

- **[DEX'84] Dicționarul explicativ al limbii române**, Academia Română, Institutul de Lingvistică „IorguIordan”, București: Editura Academiei Române, Ediția 1984. („subversiune”/„subversiv”)
- **Dicționarul universal ilustrat al limbii române** (volumul 10), București: Editura Litera Internațional, 2011. („subversiune”/„subversiv”/„subversivitate”)
- **Le dictionnaire du français**, Hachette, 1989, 2 vol. (*subversif, subversion, subversivement*)
- **Dictionnaire de la langue française, Petit Robert**, 1 vol., 1991. (*subversif, subversion, subversivement*)
- **Concise Oxford Dictionary, Tenth Edition, Revised, Oxford University Press Inc., New York**, 2001. (*subversive, subvert*)
- **Macmillan English Disctionary for advenced learners, Second Edition**, Editura: Macmillan, 2012. (*subversive, subvert*)

¹Este vorba despre articolul *Cele patru literaturi* apărut în numărul 29 al revistei *România literară*, în anul 1993. Articolul încorporează ideea celor patru literaturi (oportunistă, evazionistă, subversivă și disidentă) fiind hiposursa volumului *Literaturile române postbelice* (apărut în Colecția Școala ardeleană de critică și istorie literară, 2017).

²Ion Simuț, *Strategiile subversivității*, în revista *România literară*, nr. 19/2008.

1. SUBVERSIUNE, *subversiuni*, **s.f.** Răsturnare, subminare. ■ Acțiune ilicită care urmărește subminarea ordinii interne și securității statului, cu scopul de a instaura un nou regim politic. – Din fr. **subversion**, lat. **subversio**, **-onis**.
2. SUBVERSIV, *-Ă, subversivi, -e*, **adj.** Care periclitează, subminează ordinea internă a unui stat; *p. ext.* care este împotriva ideilor, a valorilor acceptate în general. – Din fr. **subversif**. (p. 907)

Conform [DEX'84] *Dicționarului explicativ al limbii române*, Academia Română, Institutul de Lingvistică „Iorgulordan”, București: Editura Academiei Române, Ediția 1984. (1050 p.)

3. SUBVERSIÚNE, *subversiuni*, **f.** acțiune care subminează, care urmărește periclitarea ordinii de stat, schimbarea regimului politic etc.; subminare: *revoltatul este prima victimă a subversiunii sale*. R.L.* [Din fr. *subversion*, lat. *subversio*, *-onis*]. p. 341

*R.L. - „România literară”, București, 1968 ș. urm.

4. SUBVERSÍV, *-i, subversivă, -e* **1.** care primejduiește, care subminează ordinea (politică) existentă; (*p. ext.*) care este împotriva ideilor, a valorilor acceptate în general: *trebuie să fim...înarmați cu puterea rațiunii ca oricând se ivesc idei greșite și subversive...să le putem combate*. GHICA*; grupul oniric a fost desființat, ca subversiv. D.; război subversiv, război care vizează distrugerea coeziunii și capacității de rezistență a unui stat, nerecurgând la mijloace militare clasice, ci la propagandă, atentate, sabotaj etc.; **2.** care se petrece pe ascuns, în secret; ilegal: *întâlniri subversive*; (**adv.**) *își trăiesc viciul subversiv și dorea altceva*. VINEA**. [Din fr. **subversif**]

*GHICA - Ion Ghica, *Convorbiri economice*, vol. I-III, București, Socec & Comp., 1879; Ion Ghica, *Scrisori către V. Alecsandri*, București, Editura Librăriei Socec & Comp., 1887; Ion Ghica, *Amintiri din pribegia după 1848*, Editura Librăriei Socec & Comp., 1889.

**VINEA - Ion Vinea, *Lunaticii*, vol. I-II, [București], Editura pentru Literatură, 1965.

5. SUBVERSIVITATE **f.** (rar) faptul, calitatea de a fi subversiv: *atenția nu se mai îndreaptă spre subversivitatea și curajul...autorului*. D*. [**Subversiv** + *-itate*]

*D - „Dilema (veche)”, București, 1992 ș. urm.

Conform *Dicționarului universal ilustrat al limbii române* (volumul 10), București: Editura *Litera Internațional*, 2011. (360 p.)

6. SUBVERSIF, *ive* [sybvɛrsif, iv] **adj.** Qui tend à provoquer la subversion. *Menées subversives*. – *Guerre subversive*, qui vise à détruire la cohésion et la capacité de résistance d'un État en ne recourant pas aux moyens militaires

classiques mais à la propagande, aux attentats, aux sabotages, etc. – du lat. *subversum*, pp. de *subvertere* [V. subversion].

7. SUBVERSION [sybvɛrsjɔ̃] **n. f.** Renversement de l'ordre existant, des valeurs établies (surtout dans la domaine politique). *Mouvement de subversion*. – Lat. *subversio*, «renversement, destruction», du pp. de *subvertere*, «mettre sens dessus dessous».
8. SUBVERSIVEMENT [sybvɛrsivmɑ̃] **adv.** D'une façon subversive. – De *subversif*. (p. 1593)

Conform *Le dictionnaire du français*, Hachette, 1989, 2 vol. (1816 p.)

9. SUBVERSIF, ive [sybvɛrsif, iv] **adj.** (1780; *subvertif*, 1455; du lat. *subversum*, de *subvertere*, V. **Subvertir**). Qui renverse, détruit l'ordre établi; qui est susceptible de menacer les valeurs reçues. V. **Destructeur**. «*En haine des idées subversives, l'élite de bourgeois parisiens saccagea deux imprimeries*» (FLAUB.*) *Opinions subversives*. (p. 1877)

*FLAUB. – (Gustave) Flaubert

- SUBVERTIR [sybvɛrtir], **v. tr.** (1295; lat. *subvertere*, de *vertere*; Cf. Version), *Didact.* Bouleverser, renverser (un ordre). «*Il aurait fallu, pour cela, subvertir la destinée*» (FLAUB.) (V. **Subversion**). p. 1877

- DESTRUCTEUR, TRICE [dɛstryktœr, tris]. **n.** et **adj.** (1420; lat. *destructor*). ▣ 1. Personne qui détruit. V. **Démolisseur**, **dévastateur**. *Les Romains, destructeurs de Carthage*. ▣ 2. *Adj.* Qui détruit (V. **Destructif**). *Fléau destructeur; guerre destructrice*. V. **Meurtrier**. *Action destructrice d'une substance*. ◇ Fig. *Idee, philosophie destructrice*. V. **Subversif**. ° ANT. *Constructif, créateur*.

(p. 522)

10. SUBVERSION [sybvɛrsjɔ̃] **n. f.** (1190; lat. *subversio*, de *subvertere*). Littér. Bouleversement des idées et des valeurs reçues, renversement de l'ordre établi, surtout dans le domaine de la politique. *Tentative de subversion de l'État. Subversion et révolte*. - «*Le surréalisme...a voulu trouver dans la démence et la subversion une règle de construction*» (CAMUS*). ° ANT. Appui, construction.

*CAMUS - [*Jusqu'aux grands héritiers du romantisme*] ceux qui avaient prétendu agir sur l'événement et sur l'homme, en Occident au moins, l'avaient fait au nom de règles rationnelles. *Le surréalisme au contraire, après Rimbaud, a voulu trouver dans la démence et la subversion une règle de construction* (Camus, *Homme rév.*, 1951, p. 107).

11. SUBVERSIVEMENT [sybvɛrsivmɑ̃] **adv.** (1877; de *subversif*) Littér. D'une manière subversive; par la subversion.

Conform *Dictionnaire de la langue française, Petit Robert*, 1 vol., 1991. (2173 p.)

12. SUBVERSIVE • **adj.** seeking or intended to subvert an established system or institution.

• **n.** a subversive person.

(p. 1431)

- DERIVATIVES subversively **adv.** Subversiveness **n.**

13. SUBVERT • v. undermine the power and authority of (an established system or institution).

- DERIVATIVES subversion **n.** subverter **n.**
- ORIGIN ME*: from [fr.** *subvertir* or L.*** *subvers-*, *subvertere*, from *sub-* ‘from below’ + *vertere* ‘to turn’.

*ME – Middle English

**[fr. – Old French

***[L. – Latin

Conform *Concise Oxford Dictionary, Tenth Edition, Revised, Oxford University Press Inc., New York, 2001.* (1708 p.)

14. SUBVERSIVE¹/səb`v3:(r)srv/ **adj** intended to destroy the power or influence of a government or an established belief: *They were expelled from the country for subversive activities.* ◼ *It's a challenging novel with a subversive message.* – **subversively** **adv** (p. 1494)

15. SUBVERSIVE²/səb`v3:(r)srv/ **noun** [C] *formal* someone who tries to destroy a government or an established belief.

16. SUBVERT /səb`v3:(r)t/ verb [T] **1.** to attack or harm a government or established system of law, politics etc. **2.** to make someone less loyal or less moral.

Conform *Macmillan English Dictionary for advanced learners, Second Edition, Editura: Macmillan, 2012.* (1748 p.)

În loc de concluzii...

Cele două lucrări lexicografice românești citate, *Dicționarul explicativ al limbii române [DEX'84]* și *Dicționarul universal ilustrat al limbii române* (volumul 10)- glosează substantivul „subversiune” ca fiind de referință sferei politice (SUBVERSIUNE, *subversiuni*, s.f. Răsturnare, subminare. ◼ Acțiune ilicită care urmărește subminarea ordinii interne și securității statului, cu scopul de a instaura un nou regim politic. // SUBVERSIUNE, *subversiuni*, f. acțiune care subminează, care urmărește periclitarea ordinii de stat, schimbarea regimului politic etc.). Nota comună definițiilor cuvântului-titlu („subversiune”, neologism de sorginte franțuzească) din cele două dicționare este explicarea sensului de bază: *răsturnare, subminare* și precizarea etimonului (Din fr. *subversion*, lat. *subversio, -onis*).

Cel de-al doilea lexicon introduce și explicații de folosire în comunicare, respectiv prima atestare a termenului (v. „România literară”, București, 1968 ș. urm.).

În ceea ce privește adjectivul „subversiv”, remarcăm (în ambele definiții) sensul apărut mai târziu, prin extindere (*care este împotriva ideilor, a valorilor acceptate în general*), **accepție asumată și în demersul nostru de cercetare**. Citatele oferite în ilustrarea acestuia fac trimitere la Ion Ghica (personalitate marcantă a celei de-a doua jumătăți a secolului al XIX-lea) și Ion Vinea (în romanul său *Lunatecii* apărut în anul 1965).

Notăm faptul că, **în nicio ediție** (din cele opt editate) **a DEX-ului** nu este glosat substantivul „subversivitate” (derivat > **Subversiv** + -itate). Cuvântul este explicat în *Dicționarul universal ilustrat al*

limbii române, în volumul 10, cu o trimitere la revista „Dilema (veche)” din 1992. (SUBVERSIVITATE f. (rar) faptul, calitatea de a fi subversiv: *atenția nu se mai îndreaptă spre subversivitatea și curajul...autorului.*)

*

Dicționarele franțuzești consultate (*Le dictionnaire du français*, Hachette, 1989 și *Dictionnaire de la langue française, Petit Robert*, 1 vol., 1991) îmbogățesc tabloul semnificațiilor termenilor în discuție adăugând (substantivului „subversiune/subversion”//adjectivului „subversif”) lexemele „subvertir” (verb tranzitiv) și „destructeur” (substantiv/adjectiv) ce operează tot în sfera domeniului politic.

În plus, *Dictionnaire de la langue française, Petit Robert* înregistrează și partea specială a definițiilor, individualizându-le prin citate din scrierile consacraților Gustave Flaubert (*Opinions subversive*, 1877) și Albert Camus („...tentative de subversion...”, în *Homme rév.*, 1951).

Se remarcă prezența adverbului „subversivement” (1877; de *subversif*) *Littér.* D’une manière subversive; par la subversion.)

*

Concise Oxford Dictionary, Tenth Edition, Revised, Oxford University Press Inc. (New York, 2001) și *Macmillan English Dictionary for advanced learners, Second Edition* (2012), două dintre cele mai prestigioase dicționare englezești, consemnează lexemul „subversive” în ambivalența sa morfologică (adjectiv și substantiv).

Spre deosebire de lucrările lexicografice citate anterior, acestea notează verbul „subvert” - *undermine the power and authority of (an established system or institution-*, precizându-i originea (cuvânt prezent în limba engleză vorbită în secolele al XII-lea – al XV-lea, din franceza veche (vorbită în nordul Franței din secolul al VIII-lea până în secolul al XIV-lea) **sau** din latinescul „subvertere”).

Macmillan English Dictionary for advanced learners, Second Edition (2012) optează și pentru un al doilea sens al verbului, *to make someone less loyal or less moral* (=a face pe cineva mai puțin loial sau mai puțin moral).

*

Din perspectiva cercetării pe care o întreprindem, apreciem ansamblul definițiilor oferite în cele șase dicționare studiate ca fiind foarte oportune în „lămurirea” tabloului formelor conceptelor-cardinale „subversiune/subversivitate” și, respectiv, „subversiv”.

Remarcăm *câștigul* descoperirii primelor atestări documentare (sau atestările timpurii) ale cuvintelor-cheie.

***

Am descoperit în fundamentarea acestui articol și o interesantă perspectivă diacronică a termenului *subversivitate*. Opinia cunoscutului lingvist și lexicograf francez, redactorul-șef al publicațiilor Casei de Editură *Le Robert*, Alain Rey, care publică în „N’Autre Ecole” n° 38 [1ère série] articolul „C’est quoi la subversion?”³ marchează un alt solid punct de sprijin în elaborarea tezei noastre.

³Sursa WEB: <http://en.calameo.com/books/0048410117b9c8d02bee2>, „N’Autre Ecole” n° 38 [1ère série], accesat februarie 2019.

REFERINȚE BIBLIOGRAFICE

- ***[DEX'84] *Dicționarul explicativ al limbii române*, Academia Română, Institutul de Lingvistică „IorguIordan”, București: Editura Academiei Române, Ediția 1984.
- ****Dicționarul universal ilustrat al limbii române* (volumul 10), București: Editura *Litera Internațional*, 2011.
- ****Le dictionnaire du français*, Hachette, 1989, 2 vol.
- ****Dictionnaire de la langue française, Petit Robert*, 1 vol., 1991.
- ****Concise Oxford Dictionary, Tenth Edition, Revised*, Oxford University Press Inc., New York, 2001.
- ****Macmillan English Dictionary for advanced learners, Second Edition*, Editura: [Macmillan](http://www.macmillan.com), 2012.

WEBGRAFIE

<http://en.calameo.com/books/0048410117b9c8d02bee2>, „N'Autre Ecole” n° 38 [1ère série], accesat februarie 2019.

DISCURSUL PROFESORULUI ÎN CLASĂ

Prof. Mirela PISALTU

Liceul Teoretic "Emil Racoviță", Techirghiol

Primele informații despre profesor și despre rolul său ne-au parvenit încă din antichitate, sub forma unor considerații despre necesitatea și importanța educației, despre pregătirea intelectuală, educația morală sau abilitățile de care ar avea nevoie un dascăl pentru a obține cele mai bune rezultate. Mai apoi, aceste preocupări au fost recuperate și valorizate în timpul Renașterii și dezvoltate în epoca modernă.

În procesul educativ, rolul profesorului este foarte important: el a fost investit de societate cu misiunea de a educa noua generație, de a o umaniza, de a o modela. En același timp, profesorul este și formator de opinie, un fel de interfață între sistemul educativ și elev. Pe lângă informațiile teoretice, el trebuie să le dea elevilor săi *des clés de compréhension du monde dans lequel ils vivent, leur permettre d'être des individus autonomes, réfléchis et de développer leur sens critique.*⁴ (Druelle, Laurence, 2004)

În plus, clasa de elevi este un grup social supus în mod constant influențelor școlii. Ansamblul elevilor este un grup social specific, la nivelul căruia există o multitudine de relații educative. Aceste relații se bazează atât pe raporturile interpersonale din interiorul clasei, dar și pe relația profesor-elev. Chiar dacă aceasta din urmă are un caracter didactic, ea este întotdeauna influențată de pluralitatea relațiilor interindividuale ale elevului în clasă și în exteriorul acesteia.

Schimbările structurale ale societății actuale, migrația populației contextul economic, politic sau cultural, toate acestea își pun o amprentă adâncă asupra evoluției mediului școlar: clasele au devenit foarte eterogene, elevii, provenind din medii socioculturale diferite, prezintă diferențe nu numai la nivelul cunoștințelor, ci și la nivelul autonomiei, al motivației, al vitezei de execuție a sarcinilor de lucru etc. Reușita demersului pedagogic depinde, de cele mai multe ori, de arta profesorului de a pune în armonie diversitatea "datelor".

Știm bine că profesorul și elevii nu se pot alege unii pe alții, ei trebuie să colaboreze, totuși, într-un mod armonios. Amprenta unui bun profesor poate să marcheze întreaga existență ulterioară a elevului. De exemplu, Albert Camus, în ziua în care a primit premiul Nobel, a ținut să-și exprime recunoștința față de învățătorul său.

I. Discursul. Definiții

a) Pentru definirea termenului, vom lua în discuție mai întâi perspectivele date **de dicționare**:

- Ciobanu, E., Păun, M., Popescu-Marin, M., Ștefănescu-Goangă, Z.(2009). *Dicționar explicativ al limbii române și enciclopedic de nume proprii*, Editura Corint, București, p.212: **DISCŪRS**, *discursuri*, s. n. Expunere în fața unei [adunări](#) a unui subiect (mai adesea de [natură](#) politică); cuvântare. V. conferință. *Un ofițer... se plimba nervos, grăind singur, pregătind un [discurs](#)*. CAMILAR, N. I 372. *Și, pe loc, un discurs... fu gata*. M. I. CARAGIALE, C. 116. *Discursuri, de-altă parte, turnatu-s-au mai multe, Și pare c-o să fie și lume să le-asculte*. MACEDONSKI, O. I 42. ♦ (Franțuzism învechit) Tratare în [scris](#) a unui subiect de natură științifică sau [literară](#). V. compoziție, studiu. *Le citește un lung discurs [istoric](#) moral*. CARAGIALE, O. III 256. *A scris un discurs despre urmele « Elenismului în România »*. ODOBESCU, S. II 412.
- [MDA2 \(2010\)](#):

⁴ "chei de înțelegere a lumii în care trăiesc, să le permită să fie indivizi autonomi și să le dezvolte simțul critic."

discúrs *sn* [At: VĂCĂRESCUL, IST. 247 / V: (înv) ~**córs** / Pl: ~**uri**, (înv) ~**e** / E: fr **discours**, lat **discursus**]
1 Specie a genului oratoric, constând dintr-o expunere făcută în fața unui auditoriu pe o temă politică, morală etc. Si: *cuvântare*. **2** Tratare în scris a unui subiect de natură științifică, literară etc. **3** (Lin) Realizare concretă, scrisă sau orală, a limbii considerată ca sistem abstract. **4** (Lin) Enunț superior ca întindere a frazei. **5** Ansamblul manifestărilor verbale, orale sau scrise, considerate semnificative pentru o ideologie, pentru o mentalitate, pentru un domeniu. **6** Conversație. **7** (Fam) Predică.

- [DEX '09 \(2009\):](#)

DISCÚRS, *discursuri*, s. n. Specie a genului oratoric, constând dintr-o expunere făcută în fața unui auditoriu pe o temă politică, morală etc.; cuvântare. ♦ (Înv.) Tratare în scris a unui subiect de natură științifică sau literară. – Din fr. **discours**, lat. **discursus**.

- [DEX '98 \(1998\):](#)

DISCÚRS, *discursuri*, s. n. Expunere făcută în fața unei adunări; cuvântare. ♦ (Franțuzism înv.) Tratare în scris a unui subiect de natură științifică sau literară. – Din fr. **discours**, lat. **discursus**.

- [DLRLC \(1955-1957\):](#)

DISCÚRS, *discursuri*, s. n. Expunere în fața unei adunări a unui subiect (mai adesea de natură politică); cuvântare. V. conferință. *Un ofițer... se plimba nervos, grăind singur, pregătind un discurs.* CAMILAR, N. I 372. *Și, pe loc, un discurs... fu gata.* M. I. CARAGIALE, C. 116. *Discursuri, de-altă parte, turnatu-s-au mai multe, Și pare c-o să fie și lume să le-asculte.* MACEDONSKI, O. I 42. ♦ (Franțuzism învechit) Tratare în scris a unui subiect de natură științifică sau literară. V. *compoziție, studiu*. *Le citește un lung discurs istoric moral.* CARAGIALE, O. III 256. *A scris un discurs despre urmele «Elenismului în România».* ODOBESCU, S. II 412.

- [Sinonime \(2002\)](#)

DISCÚRS s. **1.** alocuțiune, cuvânt, cuvântare, (englezism) speech, (pop.) vorbă, vorbire, (înv.) voroavă, (fam. și ir.) logos. (*În ~ul său a arătat că...*) **2.** *discurs funebru* = orăție funebră, (înv.) propovedanie.

b) Alte definiții ale discursului:

- Saussure, citat de J.-M. Adam, *La linguistique textuelle, Introduction à l'analyse textuelle des discours* (2006):

„Discursul constă, chiar și într-o manieră rudimentară și pe căi pe care le ignorăm, în a afirma o legătură dintre două concepte care se prezintă îmbrăcate în forma lingvistică, în timp ce limba nu face în prealabil decât să realizeze concepte izolate, care așteaptă să fie puse în raport între ele pentru a face să existe semnificare de gândire”

- Segré, Césare, *Istorie - Cultură – Critică* (1986), în românește de Ștefania Mincu):

”Discursul este înlănțuire cu scopuri semnificative a unor cuvinte din langue. Adoptarea termenului de discurs de către lingviștii postsaussurieni se încadrează fie în tentativele de a rezolva antinomia langue / parole, fie în cele de a clarifica natura și funcțiile sintagmelor.”

- Laza, 2004 :

”Discursul este comunicarea în care se transmite publicului un mesaj; comunicarea în forma unui text gândit anume ca vehicul al mesajului; comunicarea care urmarește ca efect determinarea, influențarea publicului să facă sau nu ceva.[...] Pentru noi, este discurs public orice exprimare în fața publicului a unei poziții/atitudinii importante pentru viața publică.”

(Sursa : www.creeaza.com/didactica/comunicare-si-relatii-publice/DISCURSUL)

- Daniela Rovența-Frumușani, în *Argumentarea, modele și strategii*, ed. Bi C All, București, 2000, p. 141-142, identifică o serie de tipuri de discurs structurat valabile și în cazul comunicării didactice:
  - discurs de tip narativ - "organizat secvențial, prezentând acțiuni și evenimente corelate prin relații cauzale, finale și temporale" (logica povestirii depinde de logica acțiunii raționale, a comportamentului cu sens)
  - discurs de tip descriptiv - organizat "ca o constelație de atribute și specificări (nomenclaturi geografice, muzicale)"
  - discurs de tip expozitiv - "asociat analizei și sintezei reprezentărilor conceptuale"
  - discurs de tip instructiv - "care incită la acțiune (fișe, prospecte)"
  - discurs de tip argumentativ - "centrat pe o luare de poziție" și "care urmărește adeziunea la anumite idei"

- Teodora Cristea, în *Lingvistica discursului și didactica limbilor străine*, [în] *Limbile moderne în școală*, vol. I (1983), stabilește criteriile care stau la baza diverselor taxonomii și care țin de câmpul de experiență circumscris, sau de parametrii activității discursive:
  - oral / scris
  - asumat (autobiografic) / non asumat (didactic)
  - descriptiv / narativ / argumentativ

- Cezar Bălășoiu, în lucrarea sa *Discursul raportat în textele dialectale românești*, publicată pe site-ul Universității București, vorbește despre un discurs raportat, analizat în textele dialectale românești și definește :
  - discurs indirect liber
  - discurs fără alocutor
  - discurs direct legat
  - discurs indirect intonat direct
  - discurs narativizat.

- Diviziunea practicii sociale în diverse câmpuri ale experienței conduce la clasificări "de conținut", de tipul: discurs politic, discurs juridic, discurs literar, discurs didactic, discurs cotidian.

II. Discursul didactic

- D. Maingueneau, *Genèse du discours*, Pierre Mardaga, Bruxelles, 1984:
„Discursul didactic nu vorbește despre lume decât făcând trimitere la lumea școlară în care este prins”

- V. Dospinescu, *Semne și cunoaștere în discursul didactic*, Editura Junimea, Iași, 1998:
„Orice discurs are inscripționată pe suprafața sa amprenta semiotică a instituției. Dar nici unul nu are o amprentă instituțională mai pregnantă, mai autoritară, mai „vigilentă” decât aceea pe care o exhibă discursul didactic, nu atât prin conținuturile vehiculate, cât prin formele sale”

Discurs didactic - "orice discurs care își propune să transmită informații și cunoștințe unui destinatar generic"

Concluzii

Discursul didactic este o comunicare de mare complexitate psiho-socio-cognitivă, în care se reunesc toate procedurile discursului în general, toate operațiile de punere în scena discursivă a obiectului învățării, aparatul enunțiativ (care conferă locul și statutul protagoniștilor actului de limbaj), aparatul narativ (care organizează și descrie lumea prin prisma operațiilor mentale, cognitive) și aparatul retoric (care organizează și descrie materialul lingvistic din punctul de vedere al operațiilor de punere în relație morfo-semantică).

Bibliografie:

- Adam, J.-M. (2006). *La linguistique textuelle, Introduction à l'analyse textuelle des discours*, Armand Colin, p. 9-10
- Ciobanu, E., Păun, M., Popescu-Marin, M., Ștefănescu-Goangă, Z.(2009). *Dicționar explicativ al limbii române și enciclopedic de nume proprii*, Editura Corint, București, p.212
- Cristea, T. (1983). *Lingvistica discursului și didactica limbilor străine*, [în] *Limbile moderne în școală*, vol. I., p. 11-18
- Roventă-Frumușani, D. (2000). *Argumentarea, modele și strategii*, ed. Bi C All, București, p. 141-142
- Segré, C. (1986). *Istorie - Cultură - Critică*, București, Editura Univers (în românește de Ștefania Mincu)

Vedem corect cum mâncăm...!

Prof. Eugenia BANZEA

Liceul Teoretic „Emil Racoviță” din Techirghiol

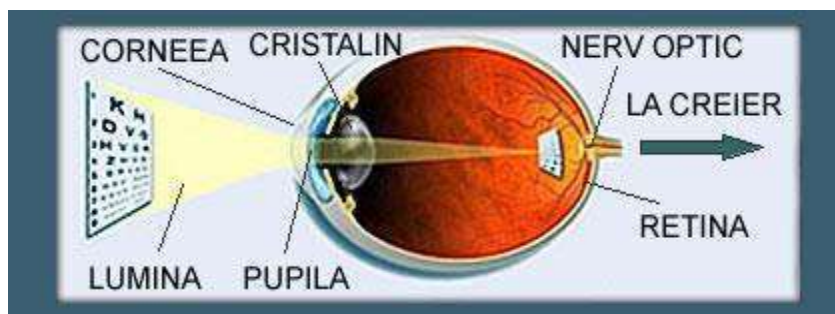
MOTTO:

„Adevărata călătorie a descoperirii nu înseamnă a căuta țărături noi ci a vedea cu ochi noi”.
(Marcel Proust)

Există un organ care ne poate ajuta „să vedem” cum și cu ce ne alimentăm, dar în același timp „vedem” în funcție de ce alimente utilizăm-acesta este **ochiul**.

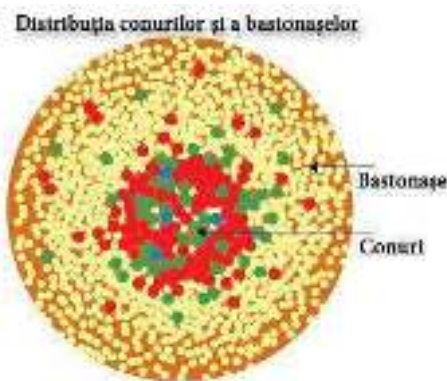
Formarea imaginii este un proces fizic-optic, dar și chimic prin intermediul pigmentilor din celulele fotoreceptoare ce transformă prin reacții fotochimice semnalele electrice în imagini vizuale interpretate în creier.

Din punct de vedere fizic ochiul funcționează pe baza principiului refracției, cristalinul comportându-se ca o lentilă convergentă. Razele luminoase sunt deviate de corneea, apoi de cristalin, pentru a se recompune pe retină.

Imaginea 1.1- Ochiul sistem optic

Imaginea se formează pe retina, care este alcătuită din celule fotoreceptoare numite **conuri și bastonașe**, cum se observă în imaginea de mai jos.

Imaginea 1.2- Distribuția celulelor fotoreceptoare

Conurile furnizează detalii și vederea culorilor, iar bastonașele sunt răspunzătoare pentru vederea în întuneric. Ochiul conține aproximativ 130 de milioane de bastonașe și 7 milioane de conuri. În partea centrală a retinei, mai sus de axul optic, există o regiune numită **pata galbenă** în mijlocul căreia se află o adâncitură numită **fovea centralis**, această regiune este populată numai cu conuri, circa 13-15 mii. Ochiul suferă mișcări permanente, acționate de mușchii oculari, în așa fel încât imaginea să se formeze întotdeauna în această zonă a retinei.

Substanțele chimice fotosensibile responsabile pentru imaginile observate sunt:

- RODOPSINA(PURPURA RETINIANĂ)-care absoarbe în regiunea albastru-verde(500nm), nu este afectată de roșul îndepărtat și este componentă a bastonașelor
- IODOPSINA-care absoarbe în regiunea roșului îndepărtat și este componentă a conurilor

Rodopsina este o **imină** rezultată din **11-Z-retinal** și o **proteină –opsina** fiind stabile numai dacă aldehida este **neoretinal** și hidrolizează spontan, dacă aldehida este **esterretinal**. Sub influența luminii, rodopsina izomerizează și imina obținută devine instabilă hidrolizând în retinal și opsină.

În momentul absorbției luminii la tranziția $\pi \rightarrow \pi^*$ se produce un impuls electric ce provoacă un impuls nervos la nivelul nervului optic. Schimbarea configurației retinalului la neoretinal se poate face:

Fotochimic la lungimi de undă mici cu ajutorul enzimei **retinalizomeraza**

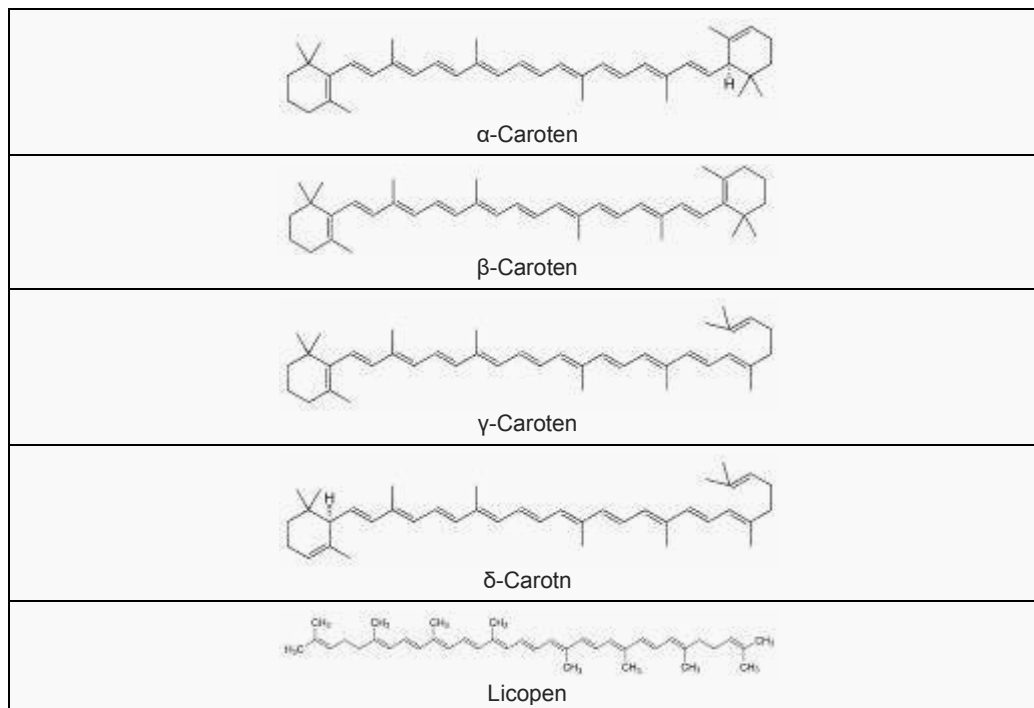
Întuneric, în ficat prin intermediul **vitaminei A₁**, care cu ajutorul unor enzime, trece din total E în 11-Z

Pentru o funcționare corectă și sănătoasă a ochiului este nevoie de complexul de **vitamine A-A₁ și A₂**, dar și de alte substanțe cum ar fi:

- ✓ Vitamina C
- ✓ Vitamin E
- ✓ Luteina
- ✓ Zeaxantina
- ✓ Acizi grași- Omega 3-DHA, Omega 6
- ✓ Antociani
- ✓ Oligoelemente: zinc, seleniu, cupru

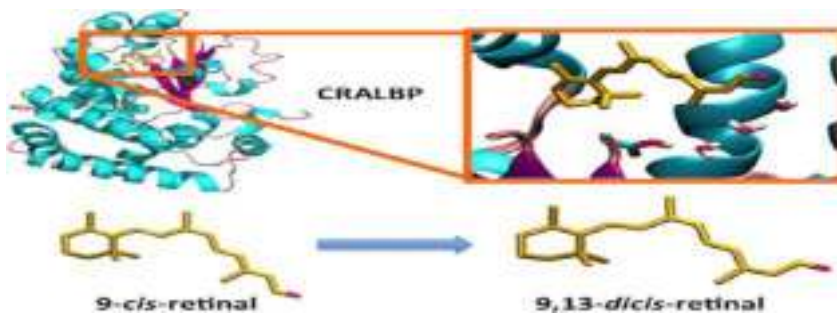
Alimentele pe care le consumăm sunt din ce în ce mai colorate pentru a deveni atractive, dar și pentru că acestea conțin **carotinoide** care sunt precursori pentru vitamin A₁ sau au acțiune puternic antioxidantă.

Carotinoidele $C_{40}H_{56}$ au culoare galben-portocaliu până la roșu, datorate unui număr mare de legături duble conjugate și se găsesc pretutindeni în regnul vegetal și animal.

Imaginea 1.3- Formulele chimice ale principalelor carotinoide

Sistemul de duble legături conjugate determină absorbția cu 3-4 maxime caracteristici. Unii caroteni au culori intense în soluții și sunt chirali.

Imaginea 1.4- Retinalizomeraza

Fiind antioxidanți au rol stabilizator, iar în terapeutică β -caroten este folosit ca provitamină A. Organismele mamiferelor pot scinda oxidativ în prezența *carotenazei* formând retinalul.

Carotinoidele sunt solubile în grăsimi de aceea se utilizează ca și coloranți, mai ales pentru margarină.

Rolul substanțelor ce eficientizează funcționarea ochiului și alimentele care le conțin vor fi prezentate în continuarea lucrării.

Vitamina A – este responsabilă de vederea nocturnă, de acomodarea la întuneric sau de rezistența ochiului la lumina emisă de un ecran luminescent. Surse de vitamina A: ficat, unt, brânză grasă, lapte gras, hering, macrou, ouă, morcovi, broccoli, varză, spanacul, andivele, salata verde, ardei roșii și galbeni, roșiile, feniculul.

Vitamina C- captator tipic de radicali, protejează cristalinul și retina. Surse de vitamina C: spanac, măceșe, citrice, ardei iuți, varză, coacăze negre, cătină, ficat, splină, glande suprarenale.

Vitamina E- fiind liposolubilă protejează acizii grași polinesaturați ai celulelor fotoreceptoare. Surse de vitamina E: uleiuri vegetale, nucile, migdale, germeni de cereale.

Luteina- se află în cristalin și retină („pata glabenă”), având efect antioxidant și de protecție împotriva razelor UV. Surse de luteină: ouă, pește, produse lactate, varză creță, pătrunjel, spanac crud, coacăze negre.

Zeaxantina- se află în cristalin și retină („pata glabenă”), având efect antioxidant. Surse de xantină: fasole verde, porumb, spanac crud, varză creță, salată verde.

Acizi grași- Omega 3-DHA, Omega 6 – întreține sănătatea glandelor lacrimale, capacitatea de funcționare a canalelor oculare. Surse de acizi grași- Omega 3-DHA, Omega 6: peș gras (hering, macrou, somon, sardine), ulei de in, nuci, ciuboșica cucului.

Antociani- îmbunătățirea vederii nocturne, antioxidant. Surse de antociani: coacăze negre, afine, varza roșie.

Oligoelemente (Cu, Zn, Se)- sunt componenți ai enzimelor, antioxidanți. Surse de oligoelemente: nuci, cereale integrale, linte, ouă, pește, fructe de mare, brânză.

CONCLUZII

Există destul de multe zile când o persoană mănâncă ce dorește și ignoră informațiile de pe etichetele produselor alimentare, iar mai târziu starea generală de sănătate se înrăutățește.

De aceea este important să consumăm alimente „colorate” pentru „a avea o vedere mai bună”, dar fără coloranți artificiali.

Bibliografie

- Iovu, M, CHIMIE ORGANICĂ, București, Ed. Monitorul Oficial, 2005
- Banu, C., ADITIVI ȘI INGREDIENTE PENTRU INDUSTRIA ALIMENTARĂ, București, Ed. Tehnică, 2000
- Straten van, M, GHIDUL ALIMENTELOR SĂNĂTOASE, București, Ed. Litera, 2008
- *** <http://ec.europa.eu/food/food/fAET/authorisation-appl>
- *** http://www.ofthalmolaser.ro/cum_funcioneaza_ochiul_uman/1_1_1
- *** <http://www.scientia.ro/biologie/37-cum-funcioneaza-corpul-omenesc/440>
- *** <http://jmcct.com/contact-us?t=prod-info&pid=404&v=ask-chemist#theform>
- *** <http://pubs.acs.org/doi/abs/10.1021/ja411366w?journalCode=jacsat>
- *** <http://ochi-sanatosi.ro/sfaturi-sanataet/Substante-vitale-importante-pentru-o-vederesanatoas>

Nămolul din Techirghiol- aurul negru al tinereții veșnice

Prof. Viorica PIROI
Liceul Teoretic *Emil Racoviță*, din Techirghiol

„ Legenda spune că un bărbat orb și măgarul său bătrân au intrat într-o zi, din greșeală, în acest lac sărat. Deși bătrânul a împins și a tras ore bune, măgarul a refuzat să se clinească, până când, dintr-o dată, bărbatul și-a recăpătat vederea și înțeleptul măgar a ieșit din noroi, corpul său fiind mai tânăr ca niciodată. ”

Utilizarea nămolurilor ca factor terapeutic are un efect cunoscut de mii de ani, nămoloterapia fiind unul din cele mai vechi tratamente folosite încă din Egiptul antic și apoi tot mai mult în decursul vremii, iar unele metode de aplicație pentru nămol s-au moștenit până în ziua de azi.

Lacul Techirghiol, situat pe țărmul Mării Negre, între localitățile Techirghiol, Eforie Nord și Eforie Sud, este cel mai întins lac salin din România, cu lungimea de 7.500 m, adâncimea de maximum 9 m și salinitatea de peste 90 g/l. El se deosebește fundamental de celelalte lacuri prin aspectele sale fizico-geografice cu toate că geneza este aceeași (liman fluvio-marin). Temperatura medie a apei este în general apropiată de cea a aerului. Datorită mineralizării ridicate, temperatura apei lacului Techirghiol poate scădea sub 0°C fără să înghețe.

Nămolul negru (ca păcura), lucios, onctuos are un miros caracteristic și posedă proprietăți fizice care îl fac extrem de util în tratamentul diferitelor afecțiuni; el reprezintă un unicat din toate punctele de vedere.

Nămolul are proprietatea:

- de a se întinde, a se mula pe suprafața corpului (este plastic);
- absoarbe apa ca un burete, fiind capabil totodată să se și amestece foarte bine cu ea (este hidropexic);
- înmagazinează ușor căldura (este termopexic) când este încălzit și o cedează greu corpului nostru (are o termoconductibilitate redusă); de aceea, aplicat fierbinte pe piele, dă o senzație de căldură mai redusă decât o baie cu apa la aceeași temperatură.

Nămolul este o substanță cu o compoziție chimică complexă, formată în urma unui proces biologic extrem de îndelungat (numit peloidogeneză) în condițiile specifice din lacul Techirghiol. Nămolul conține substanțe solide organice și anorganice, sub forma unor granule cu diametrul foarte mic, substanțe în formă coloidală organice și minerale, apa care provine din lac și în care sunt dizolvate o multime de substanțe și gaze.

Principalii agenți cheie care contribuie la calitățile nămolului din Lacul Techirghiol sunt:

1. Crustaceul filopod *Artemia salina* cu rol în procesul de peloidogeneză este cel mai important filtrator și are în lacul Techirghiol trei generații: aprilie-mai, iunie și august-septembrie în funcție de condițiile climatice.

Artemia salina este un crustaceu primitiv aparținând subclasei Branchiopoda, (cu picioarele transformate în branhii). Specia trăiește în ape cu salinitate mare și variabilă. Animalul înoată întotdeauna pe spate (cu picioarele în sus), mișcarea picioarelor lamelare generând un curent de apă care se scurge pe un șant de pe fața ventrală. Se reproduce prin chisturi, foarte rezistente la condiții neprielnice (secetă, îngheț etc).

2. *Cladophora cristalina* este o algă reticulară filamentoasă. În Laos și Japonia, cladophora cunoscută și ca “iarba de râu” este consumată ca delicatessă. Are un rol important în creșterea nivelului de fosfor.

Printre beneficiile unui tratament cu nămol din Lacul Techirghiol se enumeră:

✚ Tratează reumatismul cronic, osteoartritele, artrita, dureri ale ligamentelor musculare, suferințe ale încheieturilor, eczeme, psoriazis, boli neuro-dermatice, acnee, dureri de cap, nevralgii, stres, insomnie;

✚ Curăță în profunzime pielea minimalizând apariția ridurilor, revitalizând complexul la nivelul țesuturilor, eliminând toxinele, îndepărtând grăsimile, reduce apariția celulitei, purifică, catifelează și readuce culoare și strălucire pielii;

✚ Stimulează sistemul imunitar, accelerează metabolismul, îndepartează excesul de apă din corp dând senzația de ușurare, reduce oboseala, relaxează corpul și mintea, crește senzația de confort, este tonifiant, ameliorează durerile provocate de accidentări anterioare, precum și cele provocate de reumatism sau imobilitate musculară.

✚ Suferința musculo-articulară la bolnavi cu sechele posttraumatice ale membrilor a fost favorabil influențată și în condiții de ambulator, în localitatea de domiciliu a bolnavului, cu preparate saturate din extract natural lichid de nămol. S-a observat o acțiune antialgică, antiinflamatorie și trofică a acestui preparat.

✚ Spondiloartrita anchilozantă: aplicațiile cu nămol s-au dovedit foarte utile în această maladie, precum și în anumite stadii ale poliartritei reumatoidale.

✚ Împachetările de nămol cald în recuperarea sechelelor după poliomielită au o reactivitate pozitivă asupra cvadricepșilor și ischiogambierilor, calitățile fizice și biochimice ale nămolului dovedindu-se elemente stimulative ale organismului.

✚ Băile foarte diluate cu nămol (1 kg/ 300 litri apă) folosite ca unică procedură terapeutică la 300 artrozici vârstnici, cu hipertensiune arterială, au produs scăderi ale tensiunii arteriale chiar din primele 6-7 zile de cură.

Nămolul de Techirghiol a fost subiectul a numeroase lucrări de cercetare și studii clinice efectuate de doctorii Sanatoriului Balnear și de Recuperare Techirghiol, aceștia fiind răsplățiți cu numeroase premii naționale și internaționale, cea mai recentă distincție fiind medalia de aur obținută la cea de-a 65-a Conferință Internațională de Balneologie și Climatoterapie, organizată în localitățile Nanjing și Chongqing din sud-estul Chinei.

BIBLIOGRAFIE

Ionescu C., Trică V.- Studii și cercetări de balneologie și fizioterapie, București pag. 277-283.

Gomoiu M, W. Van Deventer M, Pitu V., Moraru V, 2000- Lacul Techirghiol Constanța, Second World Water Forum, 17-22 martie 2000.

<https://sbtghiol.ro>

[https://viataverdeviu.ro/cura-si-terapie-cu-namol-din-lacul Techirghiol.](https://viataverdeviu.ro/cura-si-terapie-cu-namol-din-lacul-Techirghiol)

Consolidarea competențelor practice ale elevilor în consens cu cerințele agenților economici în învățământul preuniversitar de alimentație publică

Prof. Laura CEHAN
Liceul Teoretic „Emil Racoviță”, din Techirghiol

“Meseria este brățară de aur” spunea un vechi proverb românesc, aspect care, în contextul evoluției societății românești, capătă o însemnătate din ce în ce mai mare.

În secolul XXI formarea profesională nu mai aparține exclusiv învățământului, ea a devenit o problemă a întregii societăți și presupune implicarea alături de unitățile de învățământ profesional și tehnic a unui număr cât mai mare de parteneri sociali.

Dezvoltarea competențelor practice ale elevilor reprezintă o parte componentă a procesului educațional, ea are ca scop aprofundarea cunoștințelor teoretice și formării deprinderilor practice în pregătirea de specialitate și se realizează la lecțiile practice, lucrări de laborator, stagii de pregătire practică.

Pentru ai ajuta pe elevi în tranziția de la școală către maturitate și un loc de muncă, școala trebuie să ofere oportunități de a învăța “despre muncă, prin muncă și pentru muncă” Pe piața forței de muncă se manifestă o nevoie acută de personal calificat prin învățământ profesional și tehnic. Agenții economici doresc să fie parte activă în procesul de formare a forței de muncă necesară pentru diverse calificări. Învățământul profesional în sistem dual reprezintă în momentul de față cea mai bună modalitate de instruire practică, acest sistem fiind pârgă care face legătura dintre activitatea economică și procesul de instruire. De asemenea, răspunde nevoilor agenților economici, prin adaptarea ofertei educaționale la nevoile acestora.

Agenții economici- parte activă în procesul de formare a forței de muncă

La o primă vedere, agenții economici au un rol important în sistemul de pregătire profesională, rol ce rezultă din apartenența acestora la diversele structuri partenoriale în domeniul școlar constituite la nivel local sau județean, însă în multe cazuri implicarea reală a mediului economic este încă redusă sau lipsită de rezultate concrete. Când vine vorba de formare profesională, în mod special formarea profesională continuă, o mare parte dintre agenții economici privesc acest lucru mai mult din punct de vedere al necesității și

oportunității formării profesionale a angajaților din companiile pe care le conduc și mai puțin din punct de vedere al absolvenților de liceu. Unii consideră ca formarea profesională a propriilor angajați este foarte importantă pentru a ține pasul cu dinamica dezvoltării economice și progresul societății, prevăzând și alocând bugete considerabile pentru formarea profesională a angajaților (de pildă, programe de recalificare, specializare, perfecționare, etc.). Unii angajatori consideră investiția în formarea profesională a angajaților ca fiind esențială, chiar o măsură importantă pentru asigurarea calității și competitivității în domeniu, a creșterii companiei și a productivității. Unii angajatori consideră formarea profesională ca reprezentând o necesitate pentru menținerea companiei pe piața economică. La polul opus, sunt unii angajatori care consideră formarea profesională ca fiind una formală, mai puțin relevantă, fiind reticenți la investiții în programe de formare profesională.

Agenții economici aduc un plus de valoare în pregătirea elevilor apropiind procesul de învățământ de procesul de producție prin efectuarea orelor de instruire practică în firme. Elevii au astfel posibilitatea de a desfășura procesul de formare profesională în condiții reale ale pieței muncii.

Necesitățile pieței forței de muncă din punct de vedere al personalului calificat

O mare necesitate pe piața forței de muncă ar fi orientarea și implicarea mai mare a angajatorilor în sistemul de formare profesională la nivel regional și național prin stimularea și conștientizarea rolului important pe care aceștia îl pot avea în procesul de adaptare a curriculelor și planurilor de școlarizare la realitățile și cerințele actuale ale pieței muncii. Dezvoltarea de parteneriate viabile între angajatori și instituții de educație și formare profesională este esențială în a anticipa tendințele pe piața muncii pe termen scurt, mediu și lung și a adapta curriculele și planurile de școlarizare la nivelul competențelor cerute pe piața muncii, atât cele teoretice, cât mai ales cele practice. Acest lucru este mai pregnant în meseriile/calificările/profesiile cerute pe piața muncii în domeniile tehnice precum domeniul turismului și alimentației.

O problemă majoră a angajatorilor este găsirea cu dificultate a forței de muncă specializate. Acest lucru se datorează în primul rând neconcordanței între oferta de sistemului de pregătire profesională și profesiile și specializările cerute pe piața muncii. Discrepanțele între oferta și cererea de pe piața muncii pot fi atât de natură cantitativă, cât și calitativă.

Discrepanțele de natură cantitativă se reflectă într-un dezechilibru structural între cererea și oferta pe piața muncii. Există multe situații în care sunt sisteme de învățământ ce

pregătesc absolvenți pentru meserii care nu se mai cer pe plan local pentru că nu mai există activități economice specifice în acest sens sau din contră, pentru meserii solicitate frecvent de către agenții economici cifra de școlarizare în acel domeniu este scăzută sau inexistentă. Un exemplu în acest sens sunt școlile unde se pregătesc în continuare absolvenți de chimie industrială, deși activități economice în industria chimică din localitatea respectivă nu mai există demult și piața forței de muncă solicită calificări în domeniul construcțiilor, mecanic sau de turism și alimentație, domenii în care este posibil ca formarea profesională prin intermediul școlii să fie scăzută sau chiar inexistentă. Din nefericire, discrepanțele de natură cantitativă contribuie la fenomene și consecințe negative cum ar fi ”fabrici de șomeri cu diplomă”.

Discrepanțele de natură calitativă se reflectă în nivelul de pregătire profesională a unui număr mare de absolvenți considerat de angajatori a fi necorespunzător. Un exemplu în acest sens sunt numărul mare de programe de pregătire profesională pentru diverse activități economice considerate total depășite în raport cu competențele cerute de angajatori. Acest lucru se resimte cel mai pregnant în domenii tehnice care presupun utilizarea tehnologiilor moderne, a celor aflate în continuă evoluție, schimbare, inovație, etc.

Activitățile practice la agenții economici favorizează tranziția elevilor de la școală la viața profesională activă, oferă angajatorilor oportunități de riguroasă selecție pentru angajare a viitorilor absolvenți, consolidează parteneriarul dintre școală și piața muncii orientând adaptarea programelor de formare profesională la cerințele acesteia.

Studiul pieței forței de muncă este important, deoarece buna funcționare a acesteia este vitală pentru competitivitatea economiei, atât în prezent cât și în viitor. Atunci când competitivitatea este văzută ca potențial de creștere, dimensiunea resurselor disponibile și eficiența utilizării acestora devin esențiale. Contribuția resursei umane la competitivitatea economică este determinată de mărimea ofertei de forță de muncă, de calificarea acesteia și de flexibilitatea pieței muncii. Condițiile economice mai puțin favorabile din ultimii ani au avut un impact semnificativ și asupra pieței forței de muncă, determinând serioase dezechilibre. Un alt aspect îngrijorător este munca nedeclarată, cu consecințe atât asupra angajatului – salarii mai mici, diminuarea drepturilor de pensie, acces redus la serviciile medicale, condiții de muncă precare, șanse mici de avansare în carieră, cât și asupra întregii societății – veniturile mai mici colectate la bugetul de stat subminează finanțarea și distribuția bunăstării sociale.

Toate aceste dificultăți întâmpinate de piața forței de muncă îngreunează funcționarea economiei în ansamblu și frânează procesul de creștere economică.

Dezvoltarea sistemului de formare profesională continuă, care să răspundă nevoilor pieței muncii necesită informații relevante privind evoluția meseriilor și profesiilor, tendințele de evoluție a pieței muncii, nevoile de competențe și calificări ale companiilor, gradul de corelare între cererea și oferta de forță de muncă și identificarea lipsurilor, oferta de programe afurnizorilor de formare profesională și adaptarea acesteia la nevoile solicitanților.

În urma desfășurării perioadelor de instruire practică în cadrul unităților agentului economic partener se pot trage următoarele concluzii:

- elevii au căpătat o mai bună pregătire practică de specialitate sub strictă supraveghere a coordonatorilor de practică și a tutorilor desemnați de agenții economici unde se desfășoara practica.

- s-a constatat îmbunătățirea relației profesor-elev;

- s-au diversificat activitățile de instruire practică ;

- s-au îmbunătățit competențele profesionale ale elevilor

- o mai bună constientizare a activității de pregătire profesională și includerea mult mai rapidă în viitor a absolvenților pe piața muncii.

Facilitarea inserției acestora pe piața muncii se poate spune ca s-a realizat pentru acei elevi care au demonstrat bune aptitudini profesionale la locul de desfășurare a instruirii practice aflându-se deja în atenția agentului economic pentru angajare permanentă după finalizarea studiilor. Posibilitatea angajării pe perioada verii a acelor elevi care au dat dovadă de bune abilități practice și teoretice în domeniul alimentației publice și recomandarea acestora către alți agenți economici din domeniu.

BIBLIOGRAFIE

1. Ionescu, M.(coord) "Educația si dinamica ei", Ed. Tribuna Invățământului, Buc,1998;
2. Vasilescu, M., D., -"Piața forței de muncă din România – Caracteristici și dezechilibre", Editura Universitară, 2015

Antreprenoriat social - cum să dezvoltți o afacere care să te ajute

Prof. Ioana CIOBANU
Liceul Teoretic „Emil Racoviță”, din Techirghiol

Îți pasă de problemele comunității în care trăiești?

Ai idei despre cum ar putea fi ele rezolvate?

Ești dispus/ă să îți asumi responsabilitatea punerii în practică a soluțiilor tale?

Antreprenoriatul social pare o opțiune din ce în ce mai viabilă pentru tineri. Pe măsură ce planeta e din ce în ce mai afectată de activitatea economică a oamenilor, ideea de a face bani responsabil e interesantă. Cum dezvoltți însă un asemenea business?

Antreprenoriatul social nu există de ieri, de azi, ci are o istorie lungă. Mulți oameni vor să facă o afacere doar pentru bani, iar acest lucru nu este de condamnat, pentru că profitul este scopul numărul 1 al afacerii. Dar o alternativă e un business care să ajute inclusiv societatea în timp ce face profit.

Ce e antreprenoriatul social?

Antreprenoriatul social are nevoie de 3 elemente pe care trebuie să le ții minte.

1. Oameni - capacitatea afacerii tale de a schimba viețile oamenilor și de a dezvolta comunități sustenabile.
2. Planeta - Impactul asupra mediului. Contribuie afacerea ta la o planetă mai sănătoasă sau nu o afectează în mod direct?
3. Profit - ca orice afacere obișnuită, antreprenoriatul social trebuie să aibă un profit pentru a putea să plătești angajați și să te dezvolti

Găsește un produs și o misiune pentru el

Misiunea e foarte importantă în antreprenoriatul social, dar nu e mai importantă decât produsul vândut. O întreprindere socială are nevoie de bani pentru a crește.

Definește misiunea ta și ilustrează impactul

Misiunea este un avantaj competitiv al oricărui business social. Poți să vinzi același produs ca un concurent, dar tu ai avantajul emoțional. Donațiile către cauze nu sunt singurele metode prin care poți să faci antreprenoriat social, ci sunt unele chiar și mai complexe.

- Creează locuri de muncă pentru comunitățile care au nevoie sau pentru persoane care au nevoie de ajutor. Fie că vorbim de persoane din medii sărace, mame singure, bătrâni sau persoane cu dizabilități.

- Reduce amprenta ta asupra Planetei prin utilizarea de produse sustenabile și de metode nepoluante.

- Poți organiza evenimente de dezvoltare personale și antreprenoriat social, care să scoată în evidență avantajele acestui stil de business și de viață, dar și care să aducă persoane care au nevoie de ajutor în fața unor posibili donatori.

- Creează un mediu de lucru incluziv și divers.

Spre deosebire de alt tip de afacere, transparența e foarte importantă în antreprenoriatul social pentru a menține încrederea clienților și pentru a nu strica misiunea.

Finanțarea antreprenoriatului social

Evident, poți să te finanțezi din donații simple, dar cel mai bine este să construiești un business care să vândă produse.

A fi antreprenor nu înseamnă neapărat a-ți porni propria afacere. Este un mod de a gândi și a vedea oportunități acolo unde alții văd doar probleme.

Tradiții culinare dobrogene

Prof. Laura CEHAN, Prof. Ioana CIOBANU
Liceul Teoretic „Emil Racoviță”, din Techirghiol

Bucătăria dobrogeană este, evident, foarte mult influențată de cadrul natural în care s-a dezvoltat și de oamenii care au trecut prin aceste locuri frumoase de la începutul timpului.

Marea Neagră, Delta Dunării, fauna, clima, dar mai ales influența popoarelor stabilite pe acest teritoriu și-au lăsat amprenta în farfuriile și ceaunele dobrogenilor. Grupurile etnice care au adus noi arome în regiune: turcii, tătarii, machedonii, rușii (lipoveni) au adus mâncăruri specifice. Asta nu poate decât să ne bucure și să ne facă să le descoperim toate minunățiile culinare.

Alimentația festivă și parțial cea cotidiană împart Dobrogea în două arii: cea a peștelui și cea preparatelor din carne, lactate și legume. Acest lucru nu exclude însă varietatea căci și în Deltă, ca și în aria continentală, regăsim fierturi acre (ciorbe), ostropele și umpluturi mixte, iar în aceasta din urmă, mai cu seamă la grupurile creștine în zilele consacrate religios ("dezlegări", hramuri), peștele ocupă un loc de seamă. Dacă oamenii Deltei s-au dovedit ingenioși în ceea ce am numit "stilul etnogastronomic" inventând și reinventând mereu alte rețete din pește, agricultorii și păstorii dobrogeni au dispus în mod natural de o multitudine de resurse pe care fie că le-au transformat în provizii fie le-au exploatat ca atare în combinații și proporții care îi caracterizează.

Impunerile religioase, departe de a sărăci "repertoriul culinar", au generat specificități care, ulterior, de-a lungul veacurilor de conviețuire, s-au constituit în puncte de convergență. Așa s-a întâmplat cu *baclavalele*, *cataifurile* și *sarailiile* nelipsite din meniurile festive ale turcilor, preluate mai apoi de celelalte grupuri, mai ales din mediul urban, *ghiudenul* tătăresc, *skordaleaua* grecească și *salata bulgărească* cu brânză, *borșul pescăresc* și *malasolca* lipovenilor devenite astăzi un fel de embleme turistice, dar mai ales cu renumita *plăcintă dobrogeană* din brânză iute de oi înfășurată în foi de aluat de casă și cu *știuca umplută*, specific evreiască, dar azi intens disputată de toate grupurile etnice.

Peștele conduce detașat în topul preparatelor preferate de dobrogeni, lucru lesne de înțeles, mai ales când Delta Dunării și Marea Neagră se întind cât vezi cu ochii. *Lactatele și brânzeturile* sunt de asemenea foarte populare, iar *fructele, legumele și ouăle nu lipsesc din meniul dobrogenilor*.

Plăcintele dobrogene sunt celebre în țara noastră și probabil cel mai popular fel de mâncare din regiune, fie ele dulci sau sărate. Tipice mai sunt și *cherdelele* sunt plăcinte cu brânză și verdeață, specifice în zona Dobrogei și Deltei Dunării. Un fel de mâncare tipic macedonean, este *piperchi*: pregătit din ardei cu brânză, un fel de tocană cu ardei.

Pe aceeași linie se înscriu preparatele rituale consacrate de anumite sărbători sau cicluri festive dintre care amintim: *mucenicii* din aluat uns cu miere (la români), *grâul fiert* de Sântoader și *racii* din tot Postul Mare (la ucrainieni), *plăținta* (pita di lapte) de la Paști (la aromâni), mâncărurile din legume și fructe uscate sau fierte fără ulei și servite reci, împreună cu pesmeți (*suhari*) în prima și ultima săptămână a Postului Paștilor (la lipoveni), turta *ciorek* de la Hâdârlez (la turco-tătari), mielul umplut (*corbanul*) de la Sf. Gheorghe și *Vasilopita* de Anul Nou (la greci), *baccala* și *castanele coapte* în noaptea de Advent (la italieni).

Bucătăria dobrogeană este ușoară și aromată și este mereu în schimbare. Odată cu dezvoltarea turismului la malul mării au început să apară influențele europene, dar savoara nu s-a pierdut.

Stimularea creativității elevilor

Prof. înv. primar Viorica NICULESCU
Liceul Teoretic „Emil Racoviță” din Techirghiol

Termenul creativitate provine de la latinescul „creare”, ceea ce înseamnă „a zămisli”, „a făuri”, „a naște”. În limbajul psihologic, termenul a fost adaptat inițial pentru a defini capacitatea de creație artistică. O definiție amplă a creativității se regăsește în lucrarea „Pedagogie” de Ioan Bontaș: „creativitatea este o capacitate complexă și fundamentală a personalității, care sprijindu-se pe date sau produse anterioare, în îmbinarea cu investigații și date noi, produce ceva nou, original de valoare și eficiență științifică, ca rezultat al influențelor și relațiilor factorilor subiectivi și obiectivi, adică a posibilităților persoanei și a condițiilor ambientale, ale mediului socio-cultural.”

Așadar, la școlarul mic nu se poate vorbi de creativitate, dacă o evaluăm după criteriile de validare ale actului creator. Creativitatea ca act finalizat într-un produs de mare originalitate este valabilă doar pentru cazurile de copii excepționali.

Creativitatea copilului trebuie privită diferit de cea autentică. Produsul realizat de copil este nou și valoros pentru el și beneficiază de atributul originalității. Mihailevici susține că orice act care solicită din partea copilului folosirea unor procedee euristice și conduce la concluzii inedite, descoperite prin efort individual, este un act creator. Preșcolarii și școlarii mici au o creativitate naivă, grație fie imaginației bogate, fie curiozității, plăcerii de a fabula, spontaneității specifice vârstei. Cu cât se oferă mai mult posibilitatea copilului de a fi spontan și independent, cu atât șansele ca acesta să devină o persoană creativă cresc. Prin urmare, dascălii sunt nu numai îndreptățiți ci chiar obligați să educe creativitatea specifică a copiilor.

În școlile românești, potențialul elevilor trebuie dezvoltat în două sensuri: acumularea de informații, structuri, deprinderi, priceperi, competențe, tehnici de învățare și aplicare a lor în cotidian și dezvoltarea potențialului creator, a capacității de a formula și rezolva probleme, cultivarea interesului față de domeniul descoperirilor și inovațiilor.

Practic, fiecare arie curriculară, activitățile extracurriculare ca și cele extrașcolare oferă oportunități în acest sens. Important este ca educatorul să aibă încredere în elevi, să le ofere ocazia de a-și exprima punctul de vedere, să-și asume responsabilități, să încurajeze și să creadă în capacitatea de autorealizare a fiecăruia, să aprecieze în mod deosebit individualitatea, să încurajeze și să recompenseze creativitatea, să insiste pe dezvoltarea motivației intrinseci. Și, dacă educatorul alternează metodele tradiționale cu cele moderne, interactive, brainstorming-ul (metoda de eliberare a creativității) problematizarea, sinectica, colajul, metafora și alte metode ce conduc la dezvoltarea

gândirii divergente, cu siguranță rezultatele ar fi evidente. Important este să nu ne fie teamă să experimentăm, să acceptăm noul și să fim în primul rând noi înșine creativi.

Pentru că vorbim despre creativitate, propun „astfel” de activități prin care consider că se poate dezvolta gândirea divergentă și implicit creativitatea la elevi.

Grupul brainstorming

- activitatea se desfășoară în grup;
- ca punct de plecare poate fi orice subiect, cu condiția ca acesta să fie scris cât mai clar și mai explicit, pe un suport;
- reguli: toate ideile sunt respectate și acceptate, nu se admite critica, se poate orice și oricând, cantitatea ideilor este mai importantă decât calitatea, cu cât ideile sunt mai neobișnuite cu atât mai bine;
- valorificarea ideilor: toate ideile sunt inventariate în forma lor originală, se enunță criteriile de evaluare, se păstrează ideile care corespund criteriilor propuse;
- beneficii: elevii învață să-și exprime ideile liber, învață să valorifice ideile celorlalți;

Joc de cuvinte

- să scrie cât mai multe cuvinte care încep sau se termină cu o literă oarecare, în timp limitat (exercițiul poate indica elevul creativ);
- să se formeze șiruri de cuvinte prin adăugarea în fața sau în spatele silabei date, alte silabe sau litere pentru a obține cuvinte noi; (exemplu: re, rece, trece, trecere, petrecere);
- să se alcătuiască propoziții cu cuvinte care încep cu aceeași literă; (exemplu: Picioarele pădurarului Pavel pășesc peste pârâu pe punte);
- asociații de cuvinte-se desfășoară oral: se dă un șir de cuvinte, iar copiii trebuie să găsească pentru fiecare cel puțin un corespondent potrivit; (exemplu: soare-vacanță, mămligă, nisip, caniculă);

Joc de rol

- orice disciplină, activitate, situație, text, reprezintă oportunitate pentru jocul de rol; (exemplu: „A cincea roată la mașină”-personaje-cinci copii pentru cele cinci roți; stau pe scaune și mimează mersul mașinii; „roțile” imaginează un dialog despre rolul lor; situația se schimbă când mașina are pană pe o roată)

Sudoku

- în careu, cele cinci litere/ cifre trebuie așezate astfel încât să apară o singură dată și pe orizontală și pe verticală

A			
B			C
C			D
			A

			1
3			2
4	2		3

Imagini

- activitatea se desfășoară pe fond muzical, de preferință ritm lent; învățătorul spune ce „vede”; copiii continuă în scris imaginea pe care o „văd”; se discută imaginile în echipe; (exemplu: învățătorul: Mă plimb prin pădure, pașii mei foșnesc covorul de frunze, se aude..... continuă elevii în scris)

Motivează alegerea

- Dacă aș fi animal, aș fi.....pentru că.....
- Dacă aș fi plantă, aș fi.....pentru că.....

Mima

- Elevii se împart în două echipe; una din echipe cere unui reprezentant al celeilalte echipe, în secret, să mimeze pentru echipa lui un cuvânt; coechipierii pun întrebări celui care mimează pentru a-i ajuta în descoperirea cuvântului; acesta dă indicații „mute” folosind simboluri; se schimbă apoi rolul echipelor; câștigă echipa care ghicește cele mai multe cuvinte;

Sunet și culoare

- Exercițiul se desfășoară pe ritmuri diferite de muzică-genuri diferite; fiecare piesă se aude un minut; la fiecare melodie copiii trebuie să scrie ce le sugerează muzica ascultată; se discută și se argumentează alegerea; (exemplu: ce persoană le sugerează melodia ascultată, ce animal, ce imagini, ce sentimente, etc.)

Animalul fantastic

- Elevii primesc ilustrații cu păsări, animale, insecte; desenează un animal cu părți din corpul fiecărei viețuitoare din ilustrații;

Posterul

- Solicită o combinatorică mintală și multă imaginație; (exemplu: elevii au la dispoziție ziare, reviste, alte materiale ilustrate; decupează și montează apoi imaginile pentru a exprima cât mai sugestiv o idee);

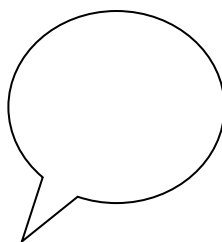
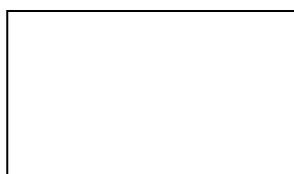
Colajul

- construcții verbale și literare;

- elevii au la dispoziție citate, texte scurte, fragmente din texte, cuvinte, fraze; în grupuri mici trebuie să spargă acest material și să producă combinații noi între bucăți; construcția nouă trebuie să aibă sens;

Obiecte neobișnuite

- cu ce poți asemăna desenele următoare?

În încheiere, ca o concluzie finală, consider că se poate face mult în direcția educării capacităților creatoare ale elevilor, dacă învățătorul-el însuși-adoptă o poziție creatoare în organizarea și desfășurarea lecțiilor.

„Oamenii ar fi mult mai creativi dacă li s-ar explica în ce constă de fapt creativitatea”

Bibliografie:

1. Amabile T., „Creativitatea ca mod de viață”, Ed. Științifică și Tehnică, București, 1997;
2. Ancuța A., Ancuța P., „Jocurile de creativitate”, Ed.Excelsior, Timișoara, 1997;
3. Bontaș I., „Pedagogie”, Ed. All, București, 1994;
4. Clinciu A., „Creativitatea”, Ed.Universității Transilvania, Brașov, 2001;

Creațiile copilăriei și ale adolescenței**ZIUA MONDIALĂ A APEI****22 MARTIE**

Prof.înv.primar Gianina-Elena LUPESCU
Liceul Teoretic *Emil Racoviță*, din Techirghiol

“ Tu nu ai nici gust, nici culoare, nici miros, neștiind că este aceasta, nu este poate de spus că ești necesară pentru viață, tu singură ești viață, tu ești cea mai mare bogăție din lume.”

Antoine de Saint-Exupéry

În cadrul Conferinței Națiunilor Unite asupra Mediului Înconjurător, de la Rio de Janeiro, a fost adoptată, la 22 decembrie 1992, hotărârea prin care **22 martie** devenea **Ziua Mondială a Apei**.

Apa dulce însumează la nivelul planetei un volum de aproximativ 36 milioane km³. Poate părea o valoare foarte mare, însă, privită din prisma volumului total de apă conținut de hidrosfera Pământului, aceasta reprezintă doar 2.6%. Din păcate, dacă luăm în considerare faptul că, o mare parte din acest volum de apă dulce este inaccesibil în mod obișnuit (3/4 din acesta este înmagazinat în uriașele calote glaciare, care acoperă Antarctica și Groenlanda), ne dăm seama de caracterul finit al acestei importante resurse.

La nivel global, în anul 2015 aproximativ 89% din populație avea acces la apa potabilă (în propria locuință sau la o sursă de apă, precum o fântână sau un robinet într-o zonă publică ușor accesibilă). Această statistică ascunde două căi contradictorii: arată o îmbunătățire evidentă a accesului la apa potabilă în ultimul sfert de secol (fata de 76% în 1990), dar arată și faptul că 11% din populația mondială (aproximativ 800 de milioane de locuitori, puțin peste populația totală a Europei) nu au acces la apă potabilă ușor accesibilă. Pentru a obține această resursă absolut necesară, acești oameni sunt nevoiți să parcurgă distanțe de câțiva km până la o sursă de apă publică, de multe ori cantitatea de apă fiind, de asemenea, limitată.

O altă problemă majoră o reprezintă calitatea apei. Chiar dacă 89% din populația mondială are acces la o sursă de apă potabilă, calitatea acesteia este în unele cazuri sub limitele acceptabile. Peste 4000 de oameni mor zilnic din această cauză, mai mulți decât în toate conflictele armate existente pe glob în acest moment.

Apa curată este o raritate în țările Sahelului

Suntem atât de preocupați de propriile vieți, încât uităm că și planeta, care ne găzduiește, are și ea problemele ei, probleme create, în mare măsură, de noi, oamenii.

Nu vom învinge SIDA, tuberculoza, malaria sau nicio altă boală infecțioasă, până nu vom câștiga bătălia pentru o apă sigură!

Ștrumfii isteți ai CP A au înțeles că : “FIECARE STROP DE APĂ CONTEAZĂ!”

101 Pro Basarabia

Prof. înv. primar Luminița ANTON
Liceul Teoretic *Emil Racoviță*, din Techirghiol

S-a celebrat la Casa de Cultură “Constantin Tănase” a orașului Techirghiol împreună cu numeroși prieteni, în cadrul Adunării Festive cu tema “Țara mea de dincolo de Țară”, împlinirea a 101 ani de la Unirea Basarabiei cu România (29 martie / 9 aprilie 1918) – eveniment organizat de Primăria orașului Techirghiol, filiala Constanța a Asociației Culturale “Pro Basarabia și Bucovina” (președinte Cezar Pânzaru) și filiala Constanța a Organizației Studenților Basarabeni.

Au conferențiat reputați și consacrați istorici din Dobrogea (prof. Ion Moiceanu, dr. Lavinia Dumitrașcu-directorul Muzeului de Istorie și Arheologie din Constanța, dr. Costin Scurtu-directorul Muzeului Militar Ferdinand I din Constanța, conf. dr. Marian Zidaru), dar și oameni distinși ai Cetății Tomisului, precum Remus Macovei și Cezar Pânzaru. Formule de salut au adresat audienței primarul orașului Techirghiol, Iulian Soceanu și Excelența Sa, domnul George Călin, ambasador cultural al Convenției ONU Geneva.

În cadrul Adunării Festive a fost susținut un impresionant moment artistic (poezie, muzică folclorică, dansuri populare, folk etc.), susținut de elevii claselor a II-a A și CPB de la Liceul Teoretic “Emil Racoviță” din Techirghiol, sub îndrumarea doamnelor Anton Luminița și Măciucă Ancuța, grupul de dansuri populare “Techir” al Casei de Cultură din Techirghiol, membri ai Cenaclului “Mihail Sadoveanu” din Constanța, Aurel Lăzăroiu, Walter Ghicolescu, Simona Preda etc.

Adunarea Festivă a reușit. S-au evocat figurile luminoase și tragice ale trecutului nostru, care au construit Unirea de la 27 martie 2018. S-a deplâns incapacitatea clasei noastre politice actuale de a construi viziune și proiecte pe termen lung pentru România. Am învățat copiii să iubească această Țară privindu-i cu ochi critic eșecurile. S-a discutat dezinhibat și liber despre ceea ce nu am reușit să facem vreme de 75 de ani, câți s-au scurs de la pierderea (poate ireparabilă) a Basarabiei, în 1944.

Tinerii prezenți au fost rugați să oprească exodul românilor, fuga din țară a elitelor, să construiască aici, acasă, o Țară atractivă, cu un sistem meritocratic care să valorifice potențialul uman al acestei Țări. Domnul Walter Ghicolescu a ridicat sala în picioare, încălzind rapid atmosfera. Au cântat pe scenă, câteva zeci de oameni, „Treceți batalioane române Carpații” – unii dintre noi cu gândul la „Dorul Basarabiei” al lui Ion Paladi, alții – la „Cântă cucu-n Bucovina”...

100 de ani de la Unire

Elev Mircea Ștefănel MANEA
Clasa a X –a A
coordonator, prof. Ingrid Adelaida VĂLEANU

Astăzi, 1 decembrie 2018, România celebrează împlinirea unui secol de la reunirea într-un singur stat a românilor din Vechiul Regat, Basarabia, Bucovina, Transilvania, Banat, Crișana și Maramureș. Centenarul Marii Uniri reprezintă un prilej de o potrivă pentru a rememora, fiecare dintre noi, faptele înaintașilor, pentru a face bilanțul realizărilor și neîmplinirilor din anii ce s-au scurs de atunci și, mai ales pentru a reflecta împreună asupra celor ce sunt de făcut acum și în viitor pentru binele comun.

Din perspectiva statalității, Unirea Transilvaniei, Banatului, Crișanei și Maramureșului, din 1 decembrie 1918, reprezintă finalul de drum în procesul anevoios al făuririi statului național unitar român. Zorii statului român se află cu aproape 60 de ani în urma anului 1918, în anul 1859, când sub domnia lui Al. I. Cuza, Moldova și Țara Românească se unesc într-un singur stat, România. De la acel eveniment au trebuit să treacă mulți ani, plini de evenimente tragice, precum participarea la Primul Război Mondial sau Războiul ruso-turc (Războiul de Independență a României), până ca românii să poată să facă pasul final de la 1 decembrie 1918, România Mare.

Crearea statului național – care cuprinde în frontierele sale întreg arealul în care locuiesc românii și o populație omogenă lingvistic, cultural și religios – a fost rezultatul unui efort etapizat, susținut pe parcursul mai multor secole. Marea Unire din 1918, implicit Unirea de la Alba Iulia din 1 decembrie 1918, reprezintă punctul final al proiectului România, stat național. Pentru ca România să devină stat național a avut nevoie de: formarea unei conștiințe naționale și afirmarea nevoii de unitate a românilor (Revoluția de la 1848), de formarea unei entități politice, o „patrie mamă” care să concentreze în jurul ei tot ce este românesc (Unirea Principatelor Române), precum și de câștigarea independenței față de celelalte puteri (Războiul de Independență din 1877) și unirea tuturor teritoriilor românești aflate sub stăpânire străină (Marea Unire din 1918).

Pentru a fi stat unitar, România trebuia să fie o singură entitate statală, iar administrația sa să aibă autoritate asupra întregului teritoriu locuit de români. La începutul existenței sale ca stat, în perioada 1859-1862, România a fost un stat dualist – după Convenția de la Paris – cu două entități statale, cu două guverne, două parlamente și doi domni. Dubla alegere a lui Cuza din 1859 a fost sprijinită de masele de români și a confirmat dorința lor de unitate. Prin Constituția din 1866,

Principatele Unite Române se autointitulează România și se proclamă un singur stat indivizibil. Statul unitar se desăvârșește în 1918 odată cu înfăptuirea Marii Uniri, când ultimile provincii românești s-au unit cu – patria mamă – România, autoritatea exercitându-se de la București asupra întregului teritoriu locuit de români.

„Marea Unire din 1918 a fost și va rămâne pagina cea mai sublimă a istoriei românești. Măreția sa stă în faptul că desăvârșirea unității naționale nu este opera nici a unui om politic, nici a unui guvern, nici a unui partid; este fapta istorică a națiunii române, realizată într-un elan râvnit cu putere, din străfundurile conștiinței unității neamului, un elan controlat de fruntașii politici, pentru a-i călăuzi cu inteligența politică remarcabilă spre țelul dorit. Nu o victorie militară a stat la temelia României Mari, ci actul de voință al națiunii române de a-i da armătura teritorial-instituțională, care este statul național”.

Așadar, dacă ar fi să rezumăm în câteva idei, astăzi 1 decembrie 2018, la Centenarul Marii Uniri, toți cei ce simt românește sărbătorească:

- Credința românilor care au făcut unirea, ca toată suflarea românească să traiască, într-un singur stat, România;
- Efortul susținut al românilor, de-a lungul timpului, de a nu uita că sunt români;
- Nazuința românilor de a înfăptui Marea Unire, avută de-a lungul secolelor, indiferent de vicisitudinile istoriei;
- Tenacitatea liderilor și a elitelor românești care au întreprins toate cele necesare ca unire să devină realitate;
- Efortul și jertfa celor fără de care visul românilor de vecuri, Marea Unire nu ar fi fost posibil;
- Nesupunerea românilor, în fața imperiilor vremelnice care i-au afectat interesele și neacceptarea unei sorți potrivnice;
- Ambiția românilor de a rămâne împreună după o sută de ani de la Mare Unire;
- Rațiunea românilor de a căuta în permanență cele mai bune împrejurări pentru concretizarea și valorificarea aspirațiilor legitime.

Centenarul României, pe lângă o sărbătoare plină de bucurie, trebuie să fie și un motiv de reflecție, dar mai ales de conștientizare că este de datoria noastră să păstrăm ceea ce au pus în operă românii în ziua de grație 1 decembrie a anului 1918, deoarece cu cât reușim să ne înțelegem mai bine trecutul, cu atât mai bine vom putea consolida un prezent și un viitor mai stabil.

La mulți ani România!

Colaborare peste timp

Prof. inv. primar Georgiana Victoria STAMATE
Liceul Teoretic „Emil Racoviță”, din Techirghiol

Societatea contemporană se află într-o continuă schimbare și solicită permanent o importanță crescută educației curriculare realizate prin procesul de învățământ, dar are în vedere și alți factori care acționează, pozitiv sau nu, asupra dezvoltării elevilor. Astfel devine o necesitate valorificarea cât mai atentă a educației curricular și extracurriculare (realizată dincolo de procesul de învățământ) cu un rol important și un loc bine stabilit în formarea personalității copiilor.

În acest context, activitățile extracurriculare organizate oferă ocazia perfectă de continuare a activităților educative demarcate în orele de curs, ceea ce a făcut ca învățarea să devină firească și ușoară prin implicarea activă a elevilor. Pentru că elevii sunt atrași de activitățile practice, artistice, recreative, distractive, care ajută la dezvoltarea gândirii creative, gândirii critice și stimulează implicarea în luarea deciziilor, cadrele didactice pot programa activități educative care pot completa demersul educațional instituțional imprimând copilului un anumit comportament, o ținută adecvată situației, declanșează anumite sentimente care pot deveni resorturi interioare în motivația învățării.

Toate aceste considerente au stat la baza unei lungi și fructuoase colaborări între elevii claselor primare (actuala clasă a IV-a B) și elevii de liceu, filiera tehnologică. De-a lungul a 3 ani de activități comune, și elevii mari și cei mici au reușit să înțeleagă necesitatea colaborării, comunicării, importanța unei bune pregătiri și informări, diversitatea aplicațiilor pe care le pot aduce din teorie în viața cotidiană. Au reprezentat un element stimulatîv atât pentru liceeni, cât și pentru elevii claselor primare.

Marcarea unor sărbători creștine ale poporului român au facilitat colaborarea acestor elevi sub coordonarea doamnelor profesoare Cutova Anișoara și Stamate Georgiana. Pornind de la semnificația sărbătorilor de iarnă din preajma Crăciunului, a comemorării sfinților creștini în timpul primăverii, elevii au înțeles transpunerea acestor evenimente în tradiția culinară românească prin activități practice în laboratorul culinar al liceului.

În decursul celor 3 ani de colaborare, elevii au avut prilejul îmbogățirii cunoștințelor despre domeniul culinar, alimentar prin descoperirea etapelor de obținerea a produselor de panificație sau cofetărie, oferind o completare a activităților deja desfășurate, dar și ocazia exersării abilităților artistice de decorarea tradiționalilor covrigi, biscuiți sau a delicioșilor mucenici.

Plăcute și relaxante, desfășurate într-o atmosferă prietenească și stimulativă, aceste activități ale liceenilor și ale elevilor de vârstă primară au devenit o tradiție anuală de colaborare pe care cu toții au așteptat-o cu emoție permanent și sperăm să devină o rampă pentru viitorii gastronomi, viitorii liceeni la filiera tehnologică a liceului nostru.

DOBROGEA,
În anul celebrării îndeplinirii
visului de veacuri al românilor

Prof. Înv. primar Georgiana Victoria STAMATE
Liceul Teoretic „Emil Racoviță”, din Techirghiol

În anul centenarului Marii Uniri de la 1 Decembrie 1918, ținutul românesc dintre Dunăre și Marea Neagră a retrăit și el efervescența bucuriei revenirii la patria-mamă.

Pe 14 Noiembrie 2018 reintegrarea ținutului românesc, după Războiul de 1878, sub conducerea

Acest ținut a cunoscut istorice, încă de pe vremea romani, drept dovadă stând de la Adamclisi, cel mai ce a fost realizat în afara existența multiseculară a care rememorează campaniile și 105-106.

s-au marcat 140 de ani de la dobrogean în hotarele Independență din anii 1877- principelui Carol I.

pe deplin marile evenimente curajoșilor daci și a vitejilor Monumentul triumfal roman impunător monument triumfal teritoriului roman în toată imperiului caesarilor Romei și din Dacia, dintre anii 101-102

Ținutul străvechi al despotului Dobrotici, care a organizat în această zonă ca o formațiune statală independentă, Dobrogea, a intrat, mai târziu, în componența Țării Românești sub domnia lui Mircea cel Bătrân în anul 1388, devenind apoi parte a Imperiului Otoman, în jurul anului 1417.

Abia după 460 de ani, printr-un război dureros, cu mari sacrificii, Dobrogea revine în granițele interne ale pământului românesc și anul 2018 marchează cei 140 de istorie modern românească pe aceste ținuturi.

În zi de sărbătoare, elevii claselor primare (a I-a B, a II-a B, a II-a C, a III-a C, a IV-a A, a IV-a B, a IV-a C) din cadrul Liceului Teoretic „Emil Racoviță” Techirghiol, sub îndrumarea doamnelor învățătoare au adus un omagiu pios eroilor neamului care, prin sacrificiul lor, au făcut ca visele seculare ale românilor să se realizeze. Cu mândrie și emoție în glas, lângă Monumentul Eroului Necunoscut, au fost intonate melodii populare ce vorbesc despre frumusețea acestor meleaguri

(“Trandafir roșu bătut”), dar și cântece purtătoare ale iubirii de țară (“Deșteaptă-te, române!”, “Treceți, batalioane române, Carpații!”).

Activitatea s-a finalizat cu depunerea de flori în cinstea eroilor neamului, pentru amintirea celor 140 de ani trecuți de la marile fapte eroice ale românilor care au participat la Războiul de Independență a României.

Dobrogea – un colț de rai

Elev Mircea MANEA
Clasa a X-a A, Liceul Teoretic „Emil Racoviță”, din Techirghiol

Dobrogea, o Românie în miniatură, este ținutul dintre Dunăre și Marea Neagră, unde relieful pleacă de la nivelul cel mai de jos al mării, șerpuieste alene pe colinele bătute de vânt și ajunge până la vârful Țuțuiatul, din Munții Măcinului, cel mai înalt punct al Dobrogei, de 467 metri, întreaga regiune fiind scăldată de ape, înfrumusețată de rezervații naturale, cetăți antice și limanuri. Este zona României în care întâlnești cea mai mare varietate de relief, de la deltă, peșteri și câmpii, la insule, dealuri și munți.

Dobrogea este locul unde, în vechime, primul apostol al lui Iisus Hristos a pășit pentru a propăvădui cuvântul Domnului. Aici actul de naștere al poporului român a fost încrustat în piatră albă de Dobrogea. De aici a pornit prin anii 60 dintr-o peșteră din colțul sud-vestic al regiunii, creștinismul românilor, unde într-o stâncă a Scythiei Minor, Sfântul Apostol Andrei – fratele Sfântului Apostol Petru – a trăit și a sădit credința unui popor. Aici a bătut cu toiagul în piatră seacă ca să dea oamenilor izvorul tămăduitor. Tot aici a botezat primii creștini ortocși care n-aveau să își mai lepede credința niciodată. Peștera din colțul Dobrogei, acoperită de copaci care au crescut parcă să o păzească de distrugere, a fost prima biserică a românilor, unde pe un pat de piatră și-a găsit odihna și a făcut ultimul popos Apostolul Andrei înainte de a pleca spre Martiriu.

Dobrogea este un colț de rai nu doar din punct de vedere religios ci și prin multitudinea de repere care domină zona dintre Dunăre și Marea Neagră: Rezervația Cheile Dobrogei, Peștera Movile, Peștera la Adam, Insula Ovidiu, Bisericuțele din nuiete, Podul Carol I, Aria protejată “Dunele marine” de la Agigea, Cazinoul și Edificiul roman cu mozaic din Constanța și multe altele.

Istoric vorbind, zona este dominată de un edificiu unic în lume: **Monumentul de la Adamclisi**. **Tropaeum Traiani** capodoperă care se înalță mândră, amintește geneza poporului român născut din înclăștarea dacilor și romanilor. Ca multe alte creații ale antichității, monumentul de la Adamclisi al lui Traian nu era o operă pentru desfătarea privirii ci avea o funcție bine determinată: ea trebuia să vorbească despre faptele mărețe ale armatelor romane împotriva unui dușman dârz, vajnic și neînblânzit, el pecetluind ritualic luarea în stăpânire a bătrânului fluviu și a țărmurilor sale de către puterea romană, adresându-se în același timp barbarilor care amenințau continuu Imperiul.

Biserica îngropată de la Istria este unică în țară prin arhitectură și tehnica de construcție folosită. Pentru a putea fi ridicată de localnici, ea trebuia să respecte niște reguli stricte de construcție, impuse de turci. Aceștia cereau clar ca biserica să nu fie mai înaltă decât geamia din zonă, să nu aibă

turle, să nu fie prevăzută cu glopot și clopotniță iar forma exterioară, să nu indice că acolo ar exista un lăcaș de cult creștin. Astfel s-a luat decizia de a „îngropa” biserica pentru a crea în interior un spațiu mult mai mare, pardoseala aflându-se la un metru sub pământ. Pereții au fost ridicați cu piatră adusă din zidurile cetății Histria. Unic în toată lumea este sistemul de amplificare sonoră improvizat de cei care au construit-o. În lipsa turelor care să răspândească și să amplifice sunetul, aceștia au încastrat în pereții bisericii 52 de amfore grecești descoperite în portul cetății Histria, dând naștere unui efect acustic absolut spectaculos, sunetele fiind propagate ca într-o catedrală.

Misterioasa peșteră labirint de la Limanu are aspectul unui oraș neglijent sistematizat. Ceea ce o face unică este faptul că deși este într-un areal al lacurilor și al Mării Negre, este atât de ermetică, încât nici apa nu a putut pătrunde, astfel aici nu se găsesc stalactite sau stalagmite. O legendă străveche îi sporește farmecul. Peștera de la Limanu ar putea fi Keiris, caverna unde dacii din Dobrogea s-au refugiat din calea romanilor după moartea lui Burebista. Dacii lui Dapyxascunși în peșteră au fost zidiți de către romani înăuntru.

Dobrogea este un ținutul atât de vechi și de frumos, încât pare că, ori de câte ori l-ai vizita, tot mai rămâne ceva nedescoperit, iar prin ceea ce am prezentat anterior, doar am „zgâriat suprafața” descoperirii minunilor dobrogene ea având mult mai multe de oferit.

**Cultivarea interesului elevilor
clasei a II a B pentru lectură**

prof. înv. primar Maria LUPESCU
Liceul Teoretic „Emil Racoviță”, din Techirghiol

Lectura este una dintre cele mai benefice, mai onorante și mai ieftine plăceri și bucurii umane. Este cunoscut faptul că educatorii și părinții, deopotrivă, fac eforturi în ceea ce privește educarea obișnuinței lecturii la elevul/copilul propriu. Concomitent cu cititul se impune educarea lecturii, deoarece este important ca elevii să poată valorifica conținutul mesajelor literare.

Ioan Cerghit, în lucrarea sa „Metode de învățământ”, vorbea despre „crearea unei atitudini active în timpul lecturii și despre însușirea treptată a unor deprinderi corecte și complexe de autoinstruire prin lectură”.

În categoria demersurilor care își propun „apropierea de carte” a copiilor absorbiți de „ecrane”, includ următoarele :

- lectura model a unor fragmente reprezentative, din lecturile suplimentare, menită să capteze atenția

- lectura model a unor fragmente reprezentative, din lecturile suplimentare, menită să capteze atenția

- realizarea de către elevi a unor fișe de lectură, însoțite de desene, după parcurgerea unor secvențe, capitole;

- discuții săptămânale despre personajele preferate;

- atribuirea diplomei „Cititorul săptămânii” elevilor care confirmă faptul că au citit..., pe baza unor discuții despre opera literară studiată...

- activități ca „Scaunul povestitorului”...;

- dramatizări

De la lume luată, înapoi la lume dată!!

Curiozități ilustrate, informații adunate, anotimpuri celebrate!

Prof. Înv. Primar Georgiana Victoria STAMATE
 Ilustrații realizate de elevii clasei a IV-a B
 Liceul Teoretic „Emil Racoviță”, din Techirghiol

Știați că....???

Conform statisticilor, a nins de mai multe ori în luna Martie decât în luna Decembrie.

Cea mai caldă primăvară din istorie a fost în 2011.

Copiii cresc mai repede primăvara decât în alte zile din an.

Prima zi de primăvară în Emisfera Sudică este prima zi de toamnă în Emisfera Nordică.

Un fulg de nea cade în mod normal cu o viteză de aproape 5 km pe oră.

Aproximativ 12% din suprafața planetei este acoperită în permanență cu gheață și zăpadă.

Prunul chinezesc este una dintre puținele plante care au perioada de înflorire iarna.

Stația Vostok din Antarctica este cel mai rece punct din lume.

Pinguinii fac parte din familia păsărilor, deși nu pot zbura, ei doar înoată.

Pinguinii se împerechează pe viață, nu-și schimbă niciodată partenerul.

Pinguinii nu trăiesc la Polul Nord.

În sezonul de clocit, masculul nu mănâncă nimic între luna martie și iunie – iulie, adică se înfometează timp de 110 – 115 zile.

În perioada Crăciunului se vând circa 28 de seturi LEGO în fiecare secundă.

Englezii au interzis Crăciunul în anul 1647.

Cel mai mare cadou de Crăciun primit de cineva este Statuia Libertății, pe care francezii au dăruit-o americanilor în 1886.

Până în secolul 16 oamenii nu aduceau de Crăciun brazii în casa pentru a-i împodobi. Nemții au fost cei care au inventat tradiția. Se spune că Martin Luther a fost inspirat de stelele ce străluceau printre brazi.

În Ajunul Crăciunului, în anul 1914, trupele britanice, franceze și germane de pe frontul de vest au făcut un armistițiu – au pus arma deoparte și au cântat colinde, au împărțit cadouri și au stat de vorbă.

BIBLIOGRAFIE

<https://happyfeet4.weebly.com/stiatica.html>

<https://bunadimineata.ro/curiozitatidespre-iarna/>

FLORI PENTRU

MAMA

Dedicație

Ștefania Lămureanu
a IV-a B

E o zi frumoasă tare,
Căci e o zi de sărbătoare,
În care pot să dau iubirea mea
Mămicii mele frumoase ca o stea.

Ea e soarele șiluna,
Este-o stea strălucitoare,
În lumea asta e doar una:
Mămica mea cea iubitoare

Multe mame sunt pe lume,
Multe mame iubitoare,
Eu o am pe cea mai bună,
Înger dulce, stea strălucitoare!

Rază de soare

Andrei Gherman
a IV-a B

Mama mea e ca o floare,
Este bună, iubitoare,,
Este dragă, este dulce
Și tot greul ea îl duce.

În familie e-o eroină,
Tot cu muncă, fără-odihnă.
Ea mă-nvață, mă-ngrijește
Și tare mult mă iubește.

Mama mea

Maria Diaconua
aIV-a B

Mama mea-ifrumoasă ca un
soare,
Este dulce și tare iubitoare!
Chipu-i e clar ca lacrima de înger
Și dârză ca un ghiocel în ger.
Sufletul meu se bucură, nu
plânge,
Când primăvara iar mi- aduce
Mici ghiocelii firavi ca să îi duc
Cu-o dragoste imensă de la puiul
ei cel mic.

Mamă iubitoare

Mara Florea
a IV-a B

Mama mea cea iubitoare,
E frumoasă ca o floare!
M-a-nvățat a sta-n picioare,
M-a ajutat să cresc mare.

Eu mereu îi mulțumesc
Că mă ajută zi de zi
Și cât de mult eu o iubesc
Îi spun și azi și-n fiecare zi.

Soarele meu

Andreea Mitrea
a IV-a B

Mamă nu-i pe lume
Mai frumoasă și mai dulce
Ca o stea strălucitoare
Ca mama mea fermecătoare!
O voi prețuimereu
Ca pe un soare lucitor!
Voi iubi cum știu doar eu
Soarele meu dogoritor.

Steaua mea

Sebastian Iuga
a IV-a B

Mama mea cea zâmbitoare
Este bună, iubitoare;
Ea este-o stea strălucitoare
Și-n toate este uimitoare!

Cu vocea blândă dă lumină,
În clipe grele mă alină.
Mă- ajută ca să cresc mare
Și-n orice clipă-mi dă vigoare.

E gingașă ca și ofloare
Și-mi luminează pașii-n lumea mare.
Iubirea ei mă face mare!
Mama mea e cea mai tare!

Pentru mama mea

Eliza Barbu
a IV-a B

Mama mea e ca o floare
Este bună, caldă, iubitoare
Chipu-i dulce e lumina mea,
Iubitoare dulce stea.

Gingașii și simplii ghiocci,
Îi vor șopti cum știi doar ei
Ce dragoste îi port și-i dăruiesc
Iar eu îi spun doar simplu:
TE IUBESC!

Dragă mamă

Maria Costea
a IV-a B

Dragă mamă, dulce-mi ești!
Ca un giuvaer lucești!
Ești frumoasă ca o floare,
Tare dulce, iubitoare.

Ca un înger tu îmi ești,
Dragă mamă, ce zâmbești!
În fiecare zi dinlună.....
Un pupic de noapte bună!

De ziua mea... o-mbrățișare,
De a ta... o floare mare.
Tare mult eu te iubesc
Și cu mult drag te prețuiesc!

În zi de sărbătoare

Andreea Colea
a IV-a B

Mama mea, ești ca o floare!
Ești bună și iubitoare!
Ești îngerul meu ocrotitor
Cu chipul tău cel zâmbitor.

Astăzi, în zi de sărbătoare,
Pentru că m-ai făcut așa de mare,
Vreau să-ți dăruiesc inima mea,
Mămica mea, steluța mea!

Comoara mea

Alexia Cehan
a IV-a B

Mama strălucește ca un soare
Sau ca steaua călătoare!
Și e frumoasă ca o floare
Mămica mea cea iubitoare!
Oricât de ocupată este
Zi de zi cu drag mă crește.
Dumnezeu o ocrotește!
Pe mama mea cea din poveste,
Cu nimeni nu o înlocuiesc!

Dragă mamă, te iubesc!

Delia Soceanu
a IV-a B

Mama mea-i frumoasă,
Este dulce și atrăgătoare,
Cu inima sa dragătoasă
Ea m-a crescut atât de mare.

Ea este îngerul meu gingaș,
Este soarele meu frumos,
Fidelul meu tovarăș
Ce-mi încălzește sufletul duios!

Anotimpurile copilăriei

Comănescu Emma

Florea Mara

Colea Andreea

Panteș Radu

Frumoasa primăvară

Ștefan Moisuc, a IV a B

Primăvara a sosit,
Vremea bună a venit,
Ghiocicii-au înflorit,
Păsările au sosit!

Natura iar înflorește,
Rândunica ciripește,
Copiii se joacă afară!
E frumoasa primăvară!

Florile cântă la soare,
Luna-i iarăși iubitoare,
Ploile răsunătoare
Se revarsă iar în mare.

Vremea-i bună pentru mine!
Aș sta afară vreo trei zile,
S-aud glasurile mici
Din căsuțe de chirpici.

Sunt chiar două rândunici,
Sunt și păsări și mai mici.
Veverițele ies din vizuine
La fel și micile albine.

Păsările călătoare
Își fac cuiburi sclipitoare.
Vremea caldă iarăși vine!
Primăvara-i și la mine!!!

Clasa Buburuzelor – clasa IV-a B
Prof. învăț primar Stamate Georgiana

Vara

Roua dimineții se așează delicat pe florile înmiresmate. Pe nisipul fin și auriu, pe lângă marea cea nesfârșită și înspumată se plimbă copiii. Glasul păsărilor se amestecă cu glasurile copiilor care se joacă cu natura pe ulițele satelor, iar apoi formează o melodie fermecătoare. Natura este în mare sărbătoare, cu o întinsă masă mare și lungă plină de mâncare și fructe, legume din belșug.

Zâna verii a îmbrăcat toată natura în culorile ei fermecate. În livezile bunicilor așteaptă coșuri pline cu cireșe, vișine, corcodușe, iar pepenii, caisele și toate roadele dau arome dulci din belșug. Oamenii și natura sărbătoresc venirea verii până nu e prea târziu. Și vara va pleca și va sosi toamna cu nori grei care își poartă plumbul, cu ploile ei reci și albastre, cu frunze cărămizii și roșiatice, cu fructe care ne îmbată cu mirosul lor.

Parcă primăvara a trecut așa de repede ca o stea căzătoare și a venit un anotimp mirific, fascinant, plin de culoare, cu fructe din belșug.

Vara este anotimpul meu preferat!

Copăcianu Cristina Erika

Clasa a IV-a A

Prof. înv. primar Neagu Mihaela

Premiul I, Concursul "Timpuri noi, timpuri vechi"

Secțiunea a II-a Creații literare

Povestea mea

Într-o zi, în drum spre școală, mi-a venit o idee. Pentru că tot se apropia aniversarea verișorului meu, îi voi cumpăra o pernuță cu emblema unei mașini.

Am mers în mai multe magazine de profil și am căutat până cand am găsit o frumusețe de pernă. Avea imprimat pe ea un volan. Nu am stat nicio clipă pe gânduri și am luat-o. Atât de mare a fost bucuria lui Alex, încât, deși ne aflam în mijlocul petrecerii, am început un război. Toate pernele din camera zburau, doar cea cumpărată de mine plutea și spunea vărului meu:

-La mult ani, Alex!

În acel moment războiul s-a oprit, toate vocile au încetat să se mai certe. Cum de vorbea această pernă?... "Este magică?"

Bărbuță Delia Alexandra

Clasa a IV-a A

Prof. înv. primar Neagu Mihaela

Premiul al II-lea, Concursul "Timpuri noi, timpuri vechi"

Secțiunea a II-a Creații literare

Învață să fii fericit!

Era o zi cu un soare arzător. Păsările cântau minunat.

Doi copii se jucau în multimea de flori. Ei erau cei mai buni prieteni. Se completau unul pe celălalt.

Dintr-o dată, flacăra prieteniei se stinse. Băieții s-au certat groaznic. Li se părea că nu mai aveau nimic în comun. Când Alex l-a lovit pe Mihai, din greșală, acesta a luat-o mult prea în serios.

-Nu a fost intenționat! strigă Alex, dar nu a avut parte de niciun răspuns.

Mihai a aruncat privirea într-o parte și a observat doi cățeluși. Prietenii căței zburdau prin iarbă, jucându-se cu florile. Erau așa de adorabili! Parcă erau cele mai fericite animale din lume. Erau un exemplu pentru toți copiii nefericiți.

Max, câinele, observă cearta dintre cei doi copii. Se duse la ei și le explică ce este fericirea:

-Dragi copii, fericirea este un sentiment special, pe care nu îl prea pot să-l descriu în cuvinte. Bucuria nu o poți simți mereu și, dacă o ai, nu îi mai da drumul.

Câinii dispărură, iar băieții s-au împăcat. Și-au promis că vor fi mereu prieteni, cei mai fericiți amici!

Pentru cei care citesc această compunere, fericirea nu se cumpără, pe ea o descoperi cu timpul.

Pucichi Riana

Clasa a III-a A

Înv. Avram Doina

Premiul I, Concursul "Timpuri noi, timpuri vechi"

Secțiunea a II-a Creații literare

Primăvara

Din sudul însorit, vine primăvara însoțită de un stol de păsări ce vor sosi printre codrii lipsiți de frunze și de cântec.

Soarele darnic, luminează puternic din nou țara îmbelșugată, vântul adie foarte ușor și relaxant printre crengile înflorite ale copacilor.

Rândunicile faimoase ajung calme și își refac cuiburile, nu mai zic, de berzele imense care revin la noi în țară și își fac cuiburi pe stâlpii de telegraf.

Păsările frumoase zboară peste florile multicolore de pe câmpul întins.

Eu sunt foarte bucuros că există un astfel de anotimp, care ne oferă bucuria renașterii naturii. Copiii veseli se joacă din nou pe afară cu amicii lor. Ei zburdă pe terenul de fotbal și în jurul casei.

De multe ori m-am întrebat ce s-ar întâmpla dacă nu ar mai fi primăvara fără flori, fără păsări migratoare și fără pomii roditori?

Mie îmi place acest anotimp și aș vrea să știu părerea voastră!

Popa Gabriel

Clasa a IV –a B

Prof. înv. primar Stamate Georgiana Victoria

Premiul al III-lea, Concursul "Timpuri noi, timpuri vechi"

Secțiunea a II-a Creații literare

Oaspeții primăverii

Crunta și friguroasa iarnă a plecat cu alaiul ei de fulgi de nea argintii, iar primăvara cu zarea ei albastră își ia în stăpânire regatul.

Copacii sunt acum precum pietrele prețioase. Frunzele lor de smarald dansează pe sunetul cristalin al vântului împreună cu florile catifelate. Zumzăitul harnicii albine este auzit de copilașii care se bucură de minunăția lor.

Păsările călătoare vin cu veselie din sudul însorit. Sunt gata să-și repare cuiburile distruse de vântul puternic, ploaia rece și ninsoarea înghețată. După toată munca depusă, clocesc ouăle mărunte, rotunde și albicioase ca perlele strălucitoare.

Foșnetul de mătase al aripilor obosite duc aceste înaripate, în nopțile de poezie, la culcare.

Diminețile sunt pline de veselie cu dansul rândunicilor pe cerul albastru ca o peruzea și ciripitul blând al acestora. Se bucură de căldură și în același timp inspiră poezii să facă poezii frumoase.

Vânturile line nu determină oamenii să stea în casă, ba din contră, toți ies afară să se bucure de frumusețea primăverii și de mândrul ei alai de insecte colorate, care zboară sau se plimbă ușor printre miresmatele și gingașele flori.

Florea Mara, Clasa a IV –a B

Prof. înv. Primar Stamate Georgiana Victoria

Premiul al II-lea, Concursul “Timpuri noi, timpuri vechi”, Secțiunea a II-a Creații literare

Frumusețile primăverii

A sosit primăvara cea frumoasă plină de bucurii și fericire. Șiruri negre de cocori vin din nou acasă, călătorind printre norii sihastrii de pe cerul albastru. Cerul minunat ca o peruzea de deasupra mândrului alai de oi lasă soarele darnic să păzească. Cântecele îngânate de vânt se aude la geam. Până și frunzele cristaline aud cântecele primăverii în revărsarea de zori, când florile își ridică capul sus, la lumină.

-- Dar ce se aude?

Este un cioban care cântă pentru oile sale care pasc pe câmpul inundat de iarbă. Deasupra lor o rândunică dă de veste suratorilor că și-a găsit cuibul stricat de vântul mare și rău. Ea muncește din greu pentru ca oul să se bucure de spectacolul pădurii.

Acest anotimp este preferatul meu și de aceea îl iubesc foarte mult!

Cehan Alexia Maria, Clasa a IV –a B

Prof. înv. primar Stamate Georgiana Victoria

Premiul I, Concursul “Timpuri noi, timpuri vechi”, Secțiunea a II-a Creații literare

Primăvara

Este o zi de primăvară. Soarele crește în căldură și lumină, iar ghiocicii au înflorit. S-au ivit și păsările din țările calde, care nu mai pleacă mult timp de acum încolo, până la venirea iernaticului vânt. Acestea au văzut copacii încărcăți de flori înmiresmate, în care își construiesc în curând cuiburile. Peste tot sunt flori, verdeață, pomi înfloriți, zumzet de albine care adună polen, ciripit de păsărele, iar eu știu că toate aceste minunății se datorează Zânei Primăverii.

Oamenii au înțeles câtă frumusețe, câtă viață și veselie aduce primăvara și s-au bucurat tare mult plimbându-se prin parc și distrându-se.

Pasmangiu Daniela, Clasa a III–a C

Prof. înv. primar Simula Elena Mariana

Premiul al II-lea, Concursul “Timpuri noi, timpuri vechi”, Secțiunea a II-a Creații literare

Iepurașul năzdrăvan

Intr-o zi frumoasă de primăvară, un iepuraș pe nume Morcovilă , căuta morcovi. El era cam năzdrăvan.

Mâine va fi ziua mamei lui. Morcovilă voia să-I dea cei mai buni morcovi pe care ea îi va mânca cu plăcere. După câteva minute, lui îi veni o idee.

-- Ce-ar fi dacă aş merge la fermă și să iau câțiva morcovi? Când a ajuns, el luă zece morcovi și după câteva sărituri se întâlni cu câinele fermierului. Când l-a văzut pe iepuraș, a lătrat atât de tare încât se auzea din casă. Fermierul când ieși afară să vadă ce se întâmplă, întrebă:

-- Tu ce cauți aici, iepurașule?

-- Am venit să iau câțiva morcovi pentru ziua mamei mele, spuse Morcovilă.

-- Înțeleg. Uite cum facem, dacă te vei juca cu copiii mei câteva minute, eu o să-ți dau morcovii.

Ești de acord?

-- Da, sunt de acord!

Și așa a și fost, după câteva minute, fermierul îi întrebă pe copii:

--V-a plăcut să vă jucați cu iepurașul?

-- Da! Strigară copiii de bucurie.

Când fermierul auzi acest răspuns îi dădu morcovii iepurașului.

Când Morcovilă a ajuns acasă, a ascuns morcovii ca să-I dea mamei lui mâine. In ziua următoare, iepurașul îi dădu mamei cadoul. Ea s-a bucurat foarte mult fiindcă copilul ei i-a dat un cadou.

Barză Florin Alexandru, Clasa a III-a C
 Prof. înv. Primar Simula Elena Mariana
Premiul I, Concursul “Timpuri noi, timpuri vechi”
 Secțiunea a II-a Creații literare

